سلسله نشریات روزنامه اصلاح

پت مینه

اثر : «کشکک»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ موسی

بسم الله الرحمن الرحيم

پېښه مينه

اول ټوک

يو سړی و چه (محمود) نومېده اوکسب ئې دکانداري و .

د (محمود) دکانداري ځنې به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلې دعيالداری بوئی په هغه باندی دقوت اولايموت وسيلې برابره ولی او په مشکل سره به ئې خپل رأس المال په هغه سره ساته اودقرضدارانو اودمعامله دارانو خوله به ئې بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښې نه کيناستو اوپائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نودی خوار به د خپل دصبا اوبيگا خرڅ ته حق حيران وه .

دده کورنی عبارت وه له يوی ښځې . او دوه هلکانو څخه چه په نامه يو په (مجيد) اوبل په (حميد) سره يادېدلو .

اگر که ددی کورنی گذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مگر سره له دی هم هرکله چه دوی دخپلې برستنی په اندازه سره پښې غزولی او هر قسم چه کېده خپله گذاره به ئې سره کړله ، نوغير له دی څخه چه دخپلو اوپرديو په نظر کښې دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښې سره خوشحال اوآرام اودادفقيری کور به دوی ته لکه يو پادشاهی ښکارېده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښې دهغوی مور (فاطمه) به کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنيا پېښې داسی دی چه تل نه دفقير ، فقيری ؟ اونه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کېږی اوهميشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نوناڅاپه ددی فقيری کورنی ته هم يو لوی مصيبت واقع اوددوی کښتيالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو اودوی ئې گردنه پوالحی په وير کښې کينول ، بلکه له خاورواو ايرو سره ئې برابر کړ او .

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړه کیدو په وخت کښې شل کلن و
او بل وروړگی (مجید) د پنځه لسو کلو څخه زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل ګټیالی ئی له لاسه ایستلی و ، پخپل کورکښې ئی غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غوښتنی اوپلو د دکان لـه جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه ئی هم د خپل د مړی ګور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله ګذاره په ډیر زول او زول او مشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی ښه پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل دژوندون لپاره رونه کړی ، نو هغه وخت به اری نه وی چه دهغوی دالږ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ئی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په ګټه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه او بیابان کښې پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښې واچوی ترڅو چه د هغی له ګټی ځنی د خپلی مور او ورور او دکور ساتنه وکړی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پنګه بلله شی) سترګی پټی کړی ، او په معمولی کارو باندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی دپلار دژوندون په شان وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښی (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښی پاتی شو ، او زړه ئی و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر د مکتب ګټه له لاسه په ډیر یا سره ونه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس را نه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه د زمانی گردکار و نه د انسان د میل او د خواهش څخه چپ پیښیږی او د روزگار تگ همیشه د انسان پخلاف لویږی او له همدی جهته دی چه په گردو دنیا کښی به هیڅوک داسی پیدا نشی چه د فلك د گردش به پیښی نه لری او د دنیا د گردو پیښو څخنی به تل خوښ وی . او بنا ئی چه په داسی پیښو کښی د انسانانو قصور وی چه هغوی د دنیا و اقعات په بد والوی او گر دی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی .

نوچاره په ده باندی منحصره شوه چه (مجید) خپل آخیرینی تصمیم و نیسی، ځکه چه دده کنډه رنډه مور (فاطمه) اووزی تږی وروړ (حمید دده) کښنی او بالنی او مرستی ته اړ او محتاج وو او دوی بهدده ته بانه کوله چه دکور اودوروراودمور غم و خوری، او که نه دری به له لوزی او تندی څخنی له لا سه ووزی .

ده غوښته چه مدرسی ته لاړ شی، مگر دانسانیت او اسلامیت وظیفی له ده څخه نورشی هم غوښتل او هغه دا وچه دمورنی حق او دکورنی ضروریاتو ته هم پام ولری .

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ئی غواړی پښه کیږدی ، او له تعلیم او تربیی څخنی لاس واخلی او د مکتب د تگ او راتگ څخه پښه و نیسی ، لکه چه همداسی ئی هم وکړ او .

یوه ورځ صباڅی (گهیځ) مکتب ته تللی، پخوا الدی څخه چه دمکتب ز نگ و واهه شی، د خپ دکلاس گردو دوستانو او آشنایانو سره ئی ولیدل ، د گردو سره ئی خدای پامانی او وداع وکو نه او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانی او نور شیان ئی د هغوی په منځ کښی د یادگار په دول و ویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوپه داسې یو ډول چه ژړه ګې هم نه کیده ، په ژړا سره له مکتبه بهر شه .

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟ .

ګرده ورځ لکه لیونی دی خوا هغه خوا وګرځیده او دشپې په تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره جه ستونی ګې له ژړا خخه ډك و ، خپل کورته وړ ی تږی ستړ ی ستومانه راغی او هغه سی خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پریوت .

ګویا لمړی ځلی دی چه (مجید) دژوندون تریخ غوړپ وخکلو ، او لږ خه وپوهید لو چه په هوساتۍ سره شپې او ورځې تیرول څومره ګران دی . دی په دی اندازه سره غمجن او خفه و ، چه د خپل دځان دوژلو په فکر کښې واوید ، مګر ژرنګ او غیرت ورته ور یاد او له خپل ځان سره ګې وویل چه د خپل ځان په وژ لو اګر که په ظاهر ی ډول زه آرامیږم مګر په واقع کښې د خدای په نز دپه آخرت کښې مسئول او ګرمیږم ، او هم مور او ورور می خوارا وزار پاتې کیږي - نو بهتره داده چه لکه نو رو ځلمیانو غوندې دمیړا نې ملا کلکه وتړم ، او د خپل د ښه ژ وندون په ذریعه سره ، د خپلې مور او ورور ژ وند و ن هم ښائسته او په هوساتۍ کړم .

په مجرد د تیرید لو ددی خیال ، دده په زړه کښې سمدلا سه هغه خفګان او پریشانی په خوشحالی او ډاډینه باندې بدله شوله او په دی خبره باندې ګې عزم او اراده ټینګه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازی ښه والی څخه ډك دی په دی شرط سره چه انسان زیار و کاږی او په ځان باند ی زحمت ونیسی نو خو چه ددنیا آرامی او خوشحالی دده په برخه شی او په ژو ند و ن کښې هر له رازی نعمت او هوساتۍ څخه فائده من وګرزی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یولوی بدکاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی اوناامیدی کښې څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه، اوهغه ژوندون ته چه خو د قیقی وړاندی له دی څخه ئی، هغه په بده سترګه کتلو، او له هغه څخه بیزاره شوی و، اوس په ښه سترګه ورته ګوری، او بیائی ورته امید واری پیدا شوی ده، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری، او پو هیږی چه په دنیا کښې

هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده

سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان د ر لود نکی

د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښې خوځلی، لوستلی اوله خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار، اوریدلی و .

څو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یوکار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده، اوله هغه څخه دخپلی دکورنی دقوت لایموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه، او په لاس ئی ورنه غله،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښې بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښې همدا خبره پرته وه چه څنګه ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم، او له بیکاری څخه چه دګردو

اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

دیوی میاشتی تنګ اوراتګ او لټولوځنی وروسته، په یوه تجارتی مؤسسه کښې یوه معمولی تنخواه (مجید) خانته پیدا کړه، اګرکه دا تنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه ښه وه، او دده د کورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډۍ لهدې څخه بوديده ، او دهغې په واسطه سره ددوی هغهالاکت او بدبختی چه له
يوی مياشتی يا څلو يښتو شپو راهيسی په دوی باندی راغلی وه ، سپکیده .

اوس چه (مجيد) ته کارپیدا شواو وئی لیده چه د ده دپلار د مړکیدو له ور څو ځنی
وروسته پاد دوی په کورکښی اول ځلی لوګی پورته شو، او دتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو
سره وڅکلو ، نوسمدلاسه يوبل شوق ئی په زړه کښی واوید ، اوهغه داو ، چه اګرکه
دورځی له مخی نوکريم ، او دخپل دپادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف يم ، مګر
ليده دی چه دشپی له مخی خپل هغه درسونه او سبقونه (چه په دی څو کلوکښی می په مکتب کښی
لوستلی دی ؛ او اوس له مجبورتيا بيرته پاتی دی) بياشروع کړم ، ترڅو زما داڅوکلنی زحمتونه
اوخواری چه په مکتب کښی می ايستلی ، اوزما دمرحوم او غريب پلار پیسی په هغه باندی خرڅی
شوی دی ، ابته او خرابی نشی ، او په پای کښی زه هم وکولای شم چه دهغی له فا ئدی ځنی
له نن څخه زياتی ګټی ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کارو ، اودهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځی او دشپی
له مخی پورنګه مصروف وی ، اوپوه ګړی هم هوسائی ونه لری ، مګر (مجيد) له هغو ځلميانو څخه نه وچه
هغوی له کاره زر زر ستړی کیږی ، اوپه لږ څه کارکولو سره فی الحاله په چیغوشی او وائی چه ستړی ستومانه
شوی يم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفريح او تنفس وکړم ترڅو زما دلاسه تللی قوا وی
بيرته په ځای راشی .

په پای کښی (مجيد) ددی ضرب المثل په فحوا چه « لټو نکی ، مونده و نکی دی » د خپل
په دی مقصد باندی هم ورسيده او په يوه ليليه دحقوقو مدرسه کښی، وروسته له ورکو لو
دامتحان ځنی قبول شو، اوپه شپږ مياشتنی امتحان کښی کامياب ګرزيدلی عالی الاعلی درجه ئی
واګستله او دده نوم نه يوازی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښی بلکه دښار په ګردو رسمی
اونیم رسمی اوملی اخبارو کښی، سره دعکسه دده ، په ښه و ليکو سره خپور ، اوپه ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور اوو پېژانده شوءاو ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداری له خوا بلنه وشوه،چه دی هلته کار وکړی .

نو د ه هم له خپل بادار سره خدای پاماني کړی ، له هغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی په هغې رسمي اداری کښې ننووت ، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داری او فعا لیت سره تل انجامو ل ، چه د مربوطه اداری گردو آمرینو او مامورینو به د (مجید) دکا رو اود اخلا قو ستائل ا و تمجید کا و ه . اودی به په دی صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دی ستائنې به دده په زحمت کشي او زيار ویستلو باندی ډیر اثر اچا وه اوده به لازیات کا ر کاوه اوخپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډیر ښه ښکا ر ه ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته به ډیره زیا ته اندازه سره د خپلو استاذ ا نو د مینې وړ گرزیدلی ، شاگردانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه،او د ه هم څرنګه چه پخپلو سبقو کښې زيار اوزحمت ویستلو ، هغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زړه پو رې ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش اورتبه هم اوچته شوه ، اوپه دې اصول سره دده ژوند ورځ په ورځ ښه کیده ، اودده په سیوری کښې ، مور او وروړگی هم په هو سائي شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختی مینه وګرزیده ، او په بله ژ به هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زيار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن اونیکبخت شو ، اوپه خپل مقصد باندی هغسې ئې چه غوښته ، ورسیده .

و روسته له دې څخه هغه کچنی کورنی د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آرامی او هوسائی سره تیره ولی او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت او خدمت کاوه او دومره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سره ګه سره ورته کېنل، چه تقریبا د دې رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لګیا و عبادت ګرځولی و، او هم دا رنګې به ئې د خپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښې به ئې هم ډېر زیات زیار ویستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وه چه دده په زړه پورې د ده ورور (حمید) پخپلو سبقو کښې مشغول وي ترڅو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته ورسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شي.

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوښۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنۍ مسعودې کورنۍ باندې تېرې شوې او (مجید) خبر نه که چه د زیاتې ګټې خاوند و او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم درلودلې نو مور ئې دده د واده په فکر کښې ولویده، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړه. مګر (مجید) له دې خبرې څخه سر وغړولو او وې ویل چه زه اوس د خپل د واده دپاره تیار نه یم.

هو مګر چه دده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه او څو ځلې او په څو ورځو او څو مجلسو کښې ئې په ده باندې د واده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه یو معنی ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخه نه آورېده، ترڅو چه وروسته له ډېر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه، او وې ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) د مکتب دوری پای ته نه وی رسیدلی، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم، ددې خبرې په مقابل کښې دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق اوذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابۍ سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیارۍ او پوهنې سره مشهور وه ، او په ګردو ښېنو میاشتنیو او کلنیو امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت . او له شلو ځلو څخه ئې زیات ، د خپل د مکتب د مدیر له خوا ، د افتخار او د لیاقت پانه آخستې وه .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه پوښتنه نه کوله او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګرکه ډېرې پیسې به هم ورباندې لګیدلې) سره برابره وله اوتل به په دې خیال کښې و ، چه خپل د ی کچنی وروړته دژوندون لارروښنه ، او د ده حیات د بدبختي له تیارې څخه ، د سعادت او نیکبختې رڼاته وروباسي . او هر وخت چه دا خبره دده په زړه کښې تیریده ، چه دی دخپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د ورورولۍ لازمی وظیفې په ښه شانې سره انجاموي ، د خوشحالۍ او خوشبختۍ ځلا نده به ئې په زړه کښې وبریښیده ، او خپل ځان به ئې دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره .

هو ! هغه څوك چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوي څه عوض او بدله به‌لدی څخه زیات مومي چه دخپل د هغې وظیفې پیژندلو په واسطه ، دنیوي او اخروي سعاداتو ته رسیږي ، او دخالق او دمخلوق رضامندي د هغې په‌واسطه سره لاس ته راوړي .

(حمید) هم هرکله چه دخپل دلوی ورور دا مهرباني ، او دا روزنه ، او دا شفقت او دالورینه لیده ، یوغیبي قوت او قدرت به ئې په‌زړه‌کښې پیدا کیده ، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندې برې مونده کاوه او ټول به ئې خپلو ښو لاندې کړ ی ، دخپل دموفقیت په لوری تلو .

(مجید) هم له دې خپل ژوندانه څخه ډېر خوشحال و ، ولې چه دراودونکې ډیوې مهرباني مور لکه (فاطمه) اویو وظیفه شناس تابعداره خوش‌اخلاقه وروړلکه (حمید) و ، او دی هم له دې څخه څه زیات شی ته چنداني اړ نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځینې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شیان چه مونږ د سعادت په لوري سوق وي زیات دي . بلې ! سعادتمن کېدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کېدل سخت بلکه محال دی .

هو! (مجید-حمید) او د دوی مور، درې واړه سره اوس خوش نصیب او سعادتمن دي که د دوی دا سعادتمندي او خوش نصیبي تر ډېرو ورځو پورې پاتې شي .

ناڅاپه د دوی مور رنځوره شوه او په بستره کې پرېوته .

داوه د دوی د بدبختۍ لمړی منزل .

ددې رنځورۍ مور مرض ئې ډېر وځنډېداو ، او دوی ، ددې په درد او دونهایتې ستړي ستومانه شول او د ډاکټرانو به ئې ډېر خوشآمدې نه کول ، او ډېرې پیسې به ئې ښندلې ، د شپې او د ورځې به لالهانده او ګرځانده وو .

(مجید) به د شپې له اوری تر ګهیځه د خپلې د مور د چپرکټ په خوا کې ناست و . او د ورځې له ځي به خپل کار ته تللو او د مور خدمت به ئې (حمید) ته پرېښوده ، (حمید) به هم د مکتب له تګه پاتې او تر شپې پورې د خپل د مور په خدمت کې مصروف و .

(مجید) به د غرمې له رخصتۍ ځنې هم استفاده کوله او په یو ګړۍ موټر کې به ئې له ډاکټر او دوا سره په ولاړه وینو خپل ځان تر خپلې مور پورې رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، او د (حمید) د لازمه هدایاتو ور کولو ځني بیرته به ډاکټر سره په موټر کې خپل کار ته ورته ، او حال دا وه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې ډېر پخسېده ، او د ماز دیګر له خوا به هم وختي بیا په موټر کې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دواو سره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،اود (حمید) زیار،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په کور کښ نه کیږی » و روسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انګولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنګه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سرکیږی .

هو!مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لری نونور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نوڅه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه و رونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول،او خپل کورته بیرته وګرځیدل،کور د دوی په نظرکښ لکه ګور داسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرګ په لاره لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چپ له پخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضر وه اوس پس له ماښا مه کورته راتحی او دی هم په دی ګوښی کور کښ یوائحی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی ، اوس چه په دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی ګوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویبزی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمي کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری ځخه به ویره وه چه چیری لمونی نشی ولی چه چټی خیالات اربیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لدل کیدل نو هرکله چه دی به په کور کښی یواځی ملاست و، ځوك به دده په دی او ضاع او حرکاتو باندی نه پوهید و، اونه خبر یدو، او له دی جهته په دی دواړو، ورونړ باندی به ورځی په ډیر ځند ید لو سره تیر یدلی.

د ریم توك

(مجید) له یواځی تر ب او تنها ئی ځخه ډیر په تنګ شو، او نړ دی وچه لیو نی شی، نو دځینی ملګر یو او دوستا نو په مشوره، او د خپلی کو رنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبو ر شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږی.

ځکه چه په حقیقت سره انسا نان ګویا داسی خلق شویدی، چه په ګردوشیانو کښی دیواو بل مرستی ته اړه او احتیاج لر ی، اوبی لدی اړ تو ب او احتیاج ځخه یواځی ژ وندون نشی کولای، اوله همدی سببه وچه «آ د م» علی نبینا وعلیه الصلو ة والسلا م ور و سته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښی افتخار بیا موندلو، او پخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی چه حضرت «جبرئیل» علیه السلا م به د ده له حضوره رخصتیده دی به له یواځی تو ب او تنها ئی ځنی ډیر متأثر کیده، او د خدای تعا لی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی «حوا» علیها السلا م خلق شوه.

نوله دی جهته (مجید) هم لکه نو رو ځلمیا نوغوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو، او د یوی ښی ښځی انتخا ب پسی ولو ید ه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر دا کارده ته‌خوراګران و ، ولی چه‌مورګی مړه‌شوی وه، او بله‌کومه نژدی خپله او خپلوانه‌ګی هم نه‌درلوده، چه‌په‌دی لوی کار کښی (چه‌پښتانه‌ورته «د عمر سوهان» وائی) ده‌سره مرسته‌وکوی.

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښی و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیداکیده، تردی‌چه په خپلوهمسایګانو کښی ګی یوی بوډی ښځی سره ملاقات وکولو، او هغه‌ګی په دی ضرورت باندی وپوهوله.

ګویاچه زړی ښځی فقط دهمدی ښوکارو دپه سرر-ولو لپاره ژوندی‌دی لکه چه د (مجید) و ارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغی سپین سری په‌نظرکښی ساده، اومعمولی ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه‌ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی ګرزیده چه د ده په زړه کښی وه، اودی بډی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته‌کاوه، اوهویت به ګی ده ته ویل، ده به د هغی له کتلو، اوکړلو ځنی په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! دنکاح په مقدس امر کښی ډیر احتیاط، اوډیر وړاندی، اوو روسته کتل په کاردی، اوډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی، اوپه‌داسی مواردو کښی دنورو کسانو مداخله نه یواځی بیځایه بلکه مضره‌اوبا لکل چټی ده.

لکه‌چه‌وویل شول‌له یوی‌خوا (مجید) دنجلی په خو ښو لو کښی ډیر مشکل پسند اوزرزری واقع شوی و، اوله‌بل لوری به‌دنجنکیو پلرو او میندو هم له دی ځلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه‌په‌همغه اوله‌ورځ کښی‌چه (مجید) هغی سپین سری ښځی سره په‌دی موضوع کښی خبری کولی نورو پرد یو ښځو ترشا دده ګردی خبری (چه دخپلی‌مفروضی

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بیانولی) واوریدلی او هغه ئې لکه چه دښځو عادت دی زر ترزره په کلی، او کور کښې خبری کړلی په سر ددی دا متواتر انکار، او مخ گرزول د (مجید) د هر رازی ښې او ښائسته نجنی دقبلولو څخه داخبره لا ټینګه کړه چه (مجید) لوبی کوی او په خلقو مسخری جوړوی ، او که نه داسی ښځه چه پدی صفت سره ئې ستائی چیرته پیدا کیږی لکه چه ښځو په پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبری ئی خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر دیر ورلری ځایو پوری رسولی وی ، (مجید) هغه سپین سری ښځی ته ویلی و :

زه داسی ښځه اړوم چه ماسره په خوشحالی، او خپګان کښې تل ملګری وی، په ژوندون کښې همیشه مرستی راسره کوی صبا اوبیګا زما پخدمت کښې لګیاوی، زما زړه له هره حیثه ښه ساتی زما په کور اوورور باندی فهم لرنه لری زما دغمو او اند یښنو په لږو لوکښې تل دیر زیات زیار باسی . اودخپلی مهر بانی او عواطفو په غیږ کښې می تل روزوی ...

له دی راز خبر و څخه به ئی زیات ویل او دیری نوری خبری ئی هم لکه چه دښځو عادت دی په دی خبر و پسی له خپلو ځانو څخه جوړی کړی وی چه (مجید) له هغو ځائی هیڅ خبرهم نه و پهر تقدیر سره ګویا چه (مجید) دخپلی ښځی په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکی دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنی جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولی چه هغی سپین سری ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلی می درته پیدا کړی ده ، او وروسته له هغه ئی ګرده قصه ده ته په دیر شور او زور سره وویله

«داسې ښځلې ده چه مخ ئې لکه دڅور لمې ښېوږمې او دواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، او تورې نرۍ کږې ورځې ئې لېندې، او توربانه ئې لکه تېره غشې او سم قد ئې لکه سرو، او سپين غاښونه ئې دڅور د ګلې په شانې، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او بلار ئې هم شته من دی.»

(مجيد) په تلوار سره ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې اخيستې وئې ويل:

«مورکۍ! داسې ښځلې زما په کار نه ده»

سپين سرې ښځه له خوراتعجبه په چيغو ګډه شوه، ولې چه داسې انتظارئې نه درلودلو چه له (مجيد) ځنې به د داسې پېغلې شته منې ښځلې په مقابل کښې داسې ځواب واورې او اوس ئې چه دا خبره دده له خولې اورېدلې هم ده، بيائې هم يقين ور باندې نه راځې چه يو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمې، د داسې يوې ښکلې ګلالې ښځلې په مقابل کښې داسې يوه خبره وکړي ...

ليږ څه وخت تېر نه و چه د (مجيد) اصرار او وېناو دا ښځه په اصلې مطلب باندې وپوهوله او ور وسته له هغه څخه هغه سپين سرې ښځه د هغسې ښځلې په لټولو کښې ولوېده چه (مجيد) غوښته.

اوس نو ښائې چه موږ و ګورو چه د (مجيد) ددې مخ آړولو سبب څه شي و؟!...
(مجيد) په تل فکر کاوه که له يوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه يوائې ددې په واده کښې به ډېرې پيسې خرڅيږي بلکه تل به په هغه باندې د ده ډېر لګتونه کيږي او ويلې به ئې چه په پای کښې به له يوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پورونه چه په ما باندې زما د خواخوږي مور درنځو رې، او د ګور، او کفن په وجه سره پراته دي ادا کړم، او له بل لورې زما د ورور (حميد) په تعليما تو کښې ډېرې دنشتوالې په سبب سره ډېر او معطلې پېښيږي، او د هغه تعليمات ناتمامه پاتې کيږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي.

هو! (مجید) په غوښته چه په دې باندې تر ډېره وخته پورې د خلقو پوروي، ولې چه دا خبره د ده د بې اعتبارۍ او سپکوالي سبب کېده، او همڅه چه په دې خبره باندې او ورېنه‌وه چه وروګې د تحصیل له سعادت څخه ورو سته لاړې څخه چه څو کلونه ئې زیار او زحمت پېښان باندې اخیستې دي بې نصیبه پاتې شي، او بیا دې وخت کښې، د خپل ځان، او د خپل ورور د خوراك، او پوښاك او د خپل کور د اقتضاء لپاره مجبور وه چه خپل کور هم ودان کړي . . . نو ځکه ده د ګرد و امور و غیر له دې څخه په بل صورت سره توافق نه شوې پیدا کولی چه دې په یوه عاجزه کور ني کښې ورننوزي او له هغې څخه وه ښاګسته، او پیمخې، او تعلیمیافته نجلې ځان ته واده کړي .

... ته ئې کار سم شو . او هغې بو ډې د ده ته د ده په زړه پورې یوه نجلې پیدا کړه او دوه درې هفتې نه وې تېرې شوې چه ګرد وکار و دده په زړه پورې صورت ونیو او او یا دې کچنې کورنې باندې چه عبارت وا له دوه ښځانو ورونو ځنې یوه بله ښائسته او ګلالۍ او تعلیمیافته نجلۍ هم زیاته شوه چه د هغې ساري په هغې سیمه کښې لږ پیدا کېدلو . . او دا کور چه تر اوسه پورې دیوه قبرستان په منزله تېر او تیاره ښکارېده، اوس د ګلستان په شانې ښائسته شوې او یو نوې رنګ او رونق ئې پیدا کړی دی . . .

یعنې (مجید) واده وکولو او متاهل شو . او خپله ښځه ئې کور ته راوستله .
او د دوې په ژوندون کښې نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانې او پرېشانۍ ځنې ګرد خلاص شول دښې له مخې به (چې له یخوا څخه چه ډېر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم فقط د خوب په وخت کښې به و) ډېر ژر او ډېر په وختې کور ته راتلو . او د رخصتې او د تعطیل په ورځو کښې به هم له سهاځنې تر ماښامه پورې په کور کښې ناست و . که رښتیا و وایل شي ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندې وپوهېدلو چه له خپلې پیمخې ښځې سره ئې چه نوم ئې (حبیبه) و ، ناسته او ولاړه او خبرې او اترې کولې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاور رم توك

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کاروکښ بخت او مصروف و، مګر د (حبیبی) راتګ دهغه په ژوندون کښ هم بی اثره نه و.

لکه چه ښځه د خـاوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیبزدی اولاس ئی ورسیبزی هلته سعادت اوآرامی او هوسائی پیدا اودژوندون خوند څرګندیبزی ! ...

(حمید) دخپلی موردمړه کیدوڅخه رائیسی دآرامی اودهوسائی مخ نه ودلیدلی. ولی همداچه (حبیبه) ددوی په کورکښ ننوته دده هم له بدبختی اورنځ او تکلیف څخه نجات بیا موند ه.

که رښتیا وو یل شی ګو یاچه دادواړه ورونه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ور ګډه شوی دی. اوخپله هغه پخوانی بدبختی اوسرګردانی ئی بالکل له خاطره بهر کړیده ...

مګر دی سره به څوك څه وکړی شی چه روزګارهیڅ یوشی یخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، اوخوشبختی او بد بختی دواړه لکه ژمی اووړی او پسرلی اوخزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښ څرګندیږی اوهرشی اوهرڅیز زر ترزره دتغیرارتبدیل په معرض کښ واقع کیږی ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرزیدلی دی . اودوی ډیر
په ډیره خوشحالی اوهوسائی سره شپی اوورځی تېره وی .

دورځی له مخی (مجید) خپلی نوکری ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ
لاندی نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د
لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی . . .

دیګا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننوتلو
په کورکښ د هغی دانتظام او ښائست ځنی خوشحالیږی او بیا دری واړه
سره یوځای دهغه چای په څښلو باندی (چه عین ددوی درانګ په وخت کښی ئی اوبه تیاری ځوښیدلی
وی او سمدلاسه دمیزی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دماښام دمانځه دری واړه سره
یوځای په یوه میز باندی ددوډی په خوړلو باندی پیل کوی . او یو له بله سره په عین خوراک کښ
خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څښلو څخه
دری واړه دماسختن نموځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او
وریندار سره خدای پاماني کړی خپلی بلی خونی ته تلو او هلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل
سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیابه ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .
نو له همدی جهته وچه دوی دری واړو په ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران
کاوه . اویو له بل ځنی بیحده او بی اندازی خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپی به ئی په ډیره
هوسائی اوآرامی سره تیره ولی :

(مجید) له خپلی ښځی سره له حده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کچنی ورور
(حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډیر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو او دده داوامر او داشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به د ځپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریبا د عبادت منزلی ته ډیره نژدې وه .

ولې چه (مجید) نه یوازې د ده بیاځلې مشرور ورور ، بلکه د شفقت او د مرحمت له لوري ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د ځپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرگې تعظیم او تکریم کاوه او د ځپل د ورور له خاطره به ئې د ځپلې ورینداري هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دې د گردو خدمتونو او اوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده وریندارې به هم ده ته په ډرنه سترگه کتل ، او هغه لازمه خدمتونه چه بیائې یوه گرانه وریندارۍ ئې ځپل لیورته وکړې د هغه به ئې په ډیر اخلاص او محبت سره په ځای راوړل .

لنډه دا چه هغو دری واړو به یو له بله داسې مینه ، او محبت سره کاوه چه له وراځخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، او هرچا چه د دوی داگر مجوشي ، او گډلون ، او لورینه لیدله، نو دا به ئې په خیال کښې راوړ او ، چه دادری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یو روح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کېدو . نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کېده ، او ځپل سبقونه به ئې تکرار ، او گرداڼول . ترڅو چه ځپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړي .

(حبیبه) به هم د ځپلو کارو د په سر رسولو ځخه وروسته د و زگاري په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونې ته ورتلله ددې خوا ، او دهغې خوا خبرې به ئې کولې . او چتې چتې

په خندیده، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته. ځکه به ئې د ده په کتابو کښې لاس وهلو او دهغو پاڼې به ئې دیخوا هغې خوا آړه ولې، او عکسونو ته به ئې خیر کیده ځکه به ئې هغه ټنې اسبابو ته چه ... یې دضرورت پوره کولو لپاره موجود وو، ورځینې پټول پائې ورځینې تښتول.

...یسې منډې وهلې، او خپل اسباب به ئې بیرته ورځینې اخیستو، او بیا به پخپل کار باندې مصروفیده. مگر (حبیبه) به پیاورتله، او په هغو لوبو به ئې لاس پورې کاوه، او د (حمید) له پخوا لوځینې به ئې لاس نه آخیستلو.

د پر ځلي به د اسې هم پیښیده چه (حمید) به ددې د توقو دلاسه په قهر کیده مگر دده دې قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندې نه کاوه، بلکه هغه به لا خوشحالیده، او دده کنځاو او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندیده، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل، لنډه دا چه ...مې ځوانې پیمځې ښځې به سره له عصبانیت، او خپه کیدلو د (حمید) همغسې سپین ستر ګیا کوله

ځکه چه د ځوانې ښځې روح کټ مټ لکه یو زړه وړونکې ښائسته بوراغونډې دی، او همغسې چه بوراګان په راز راز ګلانو باندې منبی، او له یو ځنې پاڅیدلې، په بل باندې کینې همداشانې ځوانې ښځې هم که څه قید، او بست ور باندې نه وی او پخپل سر آزاده وی همدا رنګې کار و نه به کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شاؤ خوا کښې د بورا په شان گرځیده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستی ولاړی څخه به ډیره محظوظه، او خوشحالیده، او همیشه به ئی زیار ویستلو چه د (حمید) سترگی ځانته ور واړ وی.

همدا چه (حبیبی) به لید لو چه (حمید) دکتابو په مطالعه کښې ډوب دی او پخپلو سبقو کښې مشغولتیا لری، نو له حده زیاته به خپه کیده، او ددی په کلمو کښې به چاړه گرځیده، او داسی ئی په زړه کښې سنجوله چه پاخیږی، او د (حمید) گرد کتابو نه او اسبابونه په یو تنا ره کښې واچوی، او وئی سوزی چه دی ولی دی ته نه گوری او دی سره خبری نه کوی چه تل خپلو کتابو ته گوری، او په هغه لیك، او لوستو پاندی مشغول دی.

په رښتیا سره ښی او پیمخی ښځی گردی همداسی عادت لری چه غواړی نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وی، ایسته و غورځوی، او هیڅ ورته و نه گوری، او فقط همدی ته گوری، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا ولری.

(حبیبه) هم په همدی عمومی حس کښې اخته وه. دور ځی خو ځلی د (حمید) خونی ته ورتله، او هغه به ئی له کاره ایسته، او نه ئی پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسیږی.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قراری، او د لاسا سره له خپل ځانه لری کړ ی هم نه کیده، او که خپه کیده هم څه فائده ورځنی نه مرتبیده، او که په قهریده هم په هغی پیمخی ښځی باندی دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

د همدې جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځې د نارینو په نسبت لکه سیوری داڅول دی، که نارینه له ښځې څنې وتښتی؛ نو هغه هم له ده سره روانه وی، او نه تری جلا کیږی).

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی، او بی اعتنائی ته کتل، پخپلی سپینی سترګی کښې به ئی لا زیاتوب کاوه، او دور ځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره دده په خوانه کښې په همدی لوبو او پخولو سره تیرول.

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښې یوه خاشه د بی وفائی او د خیانت نه وه د خپل د میړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندی ډیره رښیره او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراندې یاد عبادت په منزله ښکاریده. له بل اوری دا هم له هر د حینه ښکاره کړه وه، او هر شی ورته رسیده، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه درلو. نو بیا ئی له (حمید) څخه څه غوښتل؟..

(حمید) ددی په نظر کښې داسې خوږ او محبوب و، لکه د دی ورور، او داسې مینه او محبت ئی ور سره کاوه، لکه چه یوه خواخوږی خور ئی له خپل ورور سره کوی. او دا یو معمولی کار دی. هوښیارانو ویلی دی:

«د دوو ځوانانو زوج، د یوا و بل په نژدیکت کښې د آشنائی تادا وز دی. نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښې زرغون شی، له هغه څخه د دوستی داسې نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی، بنائی چه دا د دوستی نهال یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسي. او ممکنه ده چه په هغه ډومبنیو ورځو کښې له بې پروائي او تندی ځنې وچ شي، او ډېر داسې هم پېښېږي، چه د دنیا حوادث هغه له ستې څخه وباسي دا د ژوندون یوه پاڼه ده چه هېڅوك د هغې له دقائقو څخه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سبق یو بل سره آشنایان و. مگر اوس د دوی آشنائي د دوستي تر مرتبې پورې رسیدلې ده. او دا هم یو معمولي شي دی او چنداني په خیلو کښې مهم نه گڼه شي.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) په خپل کور کښې سبق ویل وچه له باندې څخه یو غږ د ده غوږ ته ورسیدو. چه غوږ ئې ونیولو وائي وریدلو چه ورور ئې (محبد) له خپلې ښځې سره په زغرده سره سختې خبرې کوي او په یوه کورني موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوي.

دا موضوع کومه لویه خبره نه وه. یوه معمولي خبره وه چه ښځه او مېړه په هغه کښې سره نښتي و. دا رازې لنډې جگړې هر کله د ښځو او د مېړو منو په منځ کښې پېښېږي.

په رښتیا سره دا رازې جگړې کټ مټ د هغې مالگې یا ترشي په منزله دي چه په کټو کښې ئې اچوي یا ئې د کوندرې په خوا کښې ایږدي ترڅو چه ذائقې ته ئې تغیر ورکړي او اشتهائي زیاته کاندي.

ولې چه یو رازې ژوندون اگر که په هوسائي او عاشقي سره هم تیریږي سړی ژوبله وي. صاف او شفاف آسمان اگر که ښه ښکاري، مگر که ډېر وخت همغسې پاتې شي، دبخیگان سبب گرزي د ښځو او د مېړو منځ په ژوندون کښې مختصرې جگړې داسې دي لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمر او د ستوریو مخ پټوي، او وروسته له هغه ځنې د لمر او سپوږمۍ او ستوریو

زړه وړونکی او ځلاندی شعلې په ټاټ شنه او روښانه آسمان کښې
ډېرې ښې ښکارېږي، او زړونو ته سرور او سترګو ته نور ښښي، همدا رازې
دوستي او محبت هم وروسته له کمکي جګړو څخه لا تو دېږي او زیات خوږېږي.
خیر له دې برخې څخه تېرېږو:

د (حمید) تر ډېرو ورځو پورې غوږونه بریدل او د دوی طبیعتو او خویونو ته به متوجه و، مګر د خپل ورور او ورېنداري په منځ کښې ئې پرته له مینې او محبت او خوږو وېناؤ څخه بل هیڅ شی نه آورېده. مګر دا ا... ځلې دې چه د دوی په منځ کښې جګړه پېښه شوې ده او (حبیبې) ته در ګرده ..ري.

هر کله چه (حمید) د (حبیبې) دا سر زنښت واورېده چه پله پسې دده ور ور هغې ته ورکولو. نو یو عجیب احساس او زړه خوږی دده د (حبیبې) په نسبت سره پیدا شو.

یو ناڅاپه به دده په زړه کښې دا خبره تېره شوه چه له خپله کوره وتلی زرتر زره دې جګړې ته خاتمه ورکړي... نو له خپله ځایه پاڅېدلو.... بیا بېرته پخپل ځای کېناستلو... او فکرئې کولو...

پخوا مو وویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډېر تعظیم او تکریم کاوه او دده په زړه کښې ډېر خوږ وه. نو اوس به و ګورو چه په دې شیبه کښې دی د خپلې خونې په ګوښه کښې یوانځې ناست دی په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟!...

دده دزړه په منځ کښې یو پټ احساس او یوې نا معلومې مینې ځای نیولی و.

ښائي چه پخپله دی به هم له دې احساسه تراوسه پورې خبر نه و. او که کله به ئې دهغې ښبې هم پخپل وجود کښې لیدلې ځان به ئې په هغه باندې نه پوهولو او د هغې په مخ کښې به ئې پرده اچوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پټ احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یا ګی نه غوښته چه ور باندی و پو هیږ ی ! یا ګی نشو ای کولای چه پر ی و پوهیږی !.

دا مهم او پټ احساس چه موږ هم تراوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق اود اضطراب ځنی یوه مخلوطه وه.

دعشق اوداضطراب په معنی باندی پدی ځای کښ ونه پوهیدو ؟

عشق دخیل دهغه مشروروړ په نسبت چه پد د باندی ګی ډیرحقونه لرلو اودده په حق کښ دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون ګرد لوازم اوضروریات ګی برابرولو.

اوپو داسی ورورګی و چه له خپلی ګټی سره ګی دده د سعادت، اود هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و نوځرنګه به ونی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق، او مینه نه لری ؟ . . .

دابرخه تر یوحده پوری ډیره ښه ښکاره، او روښانه شواه . نود اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ټکی همدادی چه تراوسه نه (حمید) ته څرګند شوی دی، اونه موږ ورباندی پوهیږو ! . . .

(حمید) اسه خوورځی پخوا په دی موضوع کښ خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نری احساس هم لری .

په اوله ورځ کښ چه دی خبری ته ګی فهم وشو، نوپه ځان وریږ دیده، اودیر زیات پریشان شو. دوهمه ورځ کښ ګی د خو را خپګان، او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه څخه خوا ځنځیر کړلو، او د خونی په یوه ګوښه کښ کیناستلو، اوډیر زیات ئی وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

سلاسه پاشېدلی په قهر، او کنځلو سره ګلی هغه له خپله کوره وایستله، او ورګی بیا خپل ځان پسې زنځیر کړلو.

څلورمه ورځ ګېنې له کوره ووت، او ترتیر مابنام پورې بېرته خپل ځای ته رانه غی.

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ پاتې وغزېداو، او په بسترکښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواڅخه نه لرې کېدله، او تل به ئې د مرض دکیفیت پوښتنه‌تری کوله، او راز راز دواوی به ئې ورته راوړلی، او دده په خوله کښې به ئې په زور ور توېولی.

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې دا خبره ټینګه شوه چه د ی پخپل ځان باندې غالب شوی دی، او دده د زړه قبضه دده په لاس کښې ده، مګر لږ څه شبه ورو سته بیا پرېشانی غالبه ورباندې وکړله.

په دغه ورځ بیا دده د وروره او دورېنداری په منځ کښې څه جګړه پېښه شوه، او دی چه دغې جګړې په وخت کښې دخپلې خونې په کنج کښې ناست و په ژور فکر کښې پرېوتلی، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه دباندې ووزي دخپل وروور په مقابل کښې د(حبیبې)طرفداری، او حمایت وکړي.

په دې خیال کښې ئې پوځو پلو نه هم دوره په اوري واخیستل، مګر وجود ئې ناڅا په وریبز دېده، او د رېږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو.

دده په زړه کښې دا خبره تېره شوه چه هر کله دده دوروور (حبیبې) غوندې پوې‌ښځې او پېمخې ښځې سره هره ورځ جنګ وی، نو دی ښه سړی نه دی، په همدې واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو.

دابد، او شوم احساس لرې ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښې دخپل وروور په نسبت وګرزېدو مګر د خوښی ځای دی چه دابد احساس زر د هغه له زړه څخه ووت، او ښائی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناچیزه و چه له هغه ځنې هیڅ ویره او اندیښنه نه کیده .

بهر تقدیر سره (حمید) یا خیال وکړلو چه باید دی له کوره ووځی که د(حبیبې)مرسته ونه کوي نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي .

چه څو ګړه دا خیال ددهٔ په زړه کښې تیر شو ، زړه ئې په غر ځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې دګوزڼ وهلی په شانې ویږدل پیداشو ، لنډه داچه (حمید) له ډیر فکر وهلو ، او دریدلو څخه آخر په تنګ شو ، اوله کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسیدلې وه .

دده ورور له کوره بهر و وت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ ځوځ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزخ د (حمید) په خونه کښې په خندا ، او اکاږو سره ننوتله ، او هیڅ کله به ددی وچولی تریو ، او خوله به ګی پته نه وه نن اول ځلی دی چه په ژړا سره ننوتله ، او دده دو رور له لاسه ئې پتی کولی ، او اوښکی به ئې له سترګو څخه تو یولی .

(حمید) چه دا وضعیت ته وکتلو ه ځایه ځکه ، او آسمان وربانډی و څر خیدلو ، او بې اختیاره له خپل ځای څخه پا څیدلې ، ددی په دلاسا کولو بانډی ئې پیل وکړلو ، او سرګی چه دده دچیرګتې په بازو بانډی ایښی و پورته کړ او .

په عین همدی وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریږدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یوی مرموزی قوی به دی د (حبیبې) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډیری مودی څخه دده دروح په تیه تیاره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرګنده شوی ده .

نورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خیل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سرخیه گرزول . لکه چه پوسور انگار دده په زړه کښی بل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خیل سرئی شکته کړی په ریښرد بداءاو اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښی اویدلی وه.

په همغه حال کښی ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خیل ځان له دی خخه په هغه خوا کش کړلوا وحال داو چه دا نه ده پوهید لی. ځکه چه دهغی په وجود کښی هم د (حمید) له لاس ورودړاو خخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښی له خیل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دوه دوه هك يك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښی ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری و زنلهیده . ترڅو چه (حبیبه) له خیل ځایه پاخیده او ور په لوری روانه شو له . او (حمید) له خیل ځایه هیخ ونه خوزیده و اوهیخ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د ژړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

ددنوولی ژړل؟ اوعلت ئی څه شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وومم ټوک

دشپی له مخی (مجید) له نورو شپو ښځه په وخت کور ته ورسیدو . او برابر د خپل ورور خونی ته ننووت (حبیبه) په خپله خونه کښ په یوه کار باندی بخته وه . د وی دواړو ورو نو تر ډیره وخته پوری پخپل منځ کښ خبری او اتری سره کولی .

(مجید) دهغی جګړی په نسبت ډیر خپه ، او پښیمانه و .

په پای کښ دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبیبه) د خونی خواته ور غلل، ورتړلی و . دژړاغږئی دخونی له منځه آوریدو .

همدا چه (حبیبه) دخپل دمیره اولیوره په ور تګ باندی وپو هیدله ، په تلوار سره ئی دروازه پرانیستله، اوښکی ئی له خپلو سترګوڅخه پاکی کړی، او خپل اضطراب، اوپریشانی ئی هم په خوشحالی سره بدله کړه ، او د (مجید) تر څنګه داسی کیناستله چه هیڅ پوښی ددوی په منځ کښ نه وی پیښ شوی .

په دی شپه هم لکه نوری شپی دی کچنی کورنی په ګډه سره ډوډی وخوړله او ، چای ئی وڅکولو ، او نمونځ ئی اداکړ او، او ښی ښی خبری، او مجلسونه ئی سره وکول .مګر د تیاری یو پټ عامل ددوی په منځ کښ دائمی ورځی، اوشپی تر تهدید لاندی نیولی وی .

اصلی خبره موپر ینبودده ، اویه بله خوالاړو:

وه و لیکال چه (مجید) په خپل هغه کار چه (حبیبه)غوندی، یوی ښکلی تابعداری باوفا ښځی سره ئی جنګ کړی و ، سخت پښیما نه و ، او له همدی جهته ئی (حبیبه) ته ډیره دلاسا ئی ورکړه، اوعذرئی ورځنی وغوښتلو نو نه دی سببه (حبیبه) هم له زړه دده سره پخولا شوه ، او (مجید) ددی خپلی بدخوئی دجبران دپاره یوه جوړه ډیر اعلی بوټان (حبیبه)ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په ګران قیمت سره واخیستلو، چه دغو بوټانو له پښو کولو څخه وروسته (حبیبه) په دی اندازی سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګلی نه وژړولی، او هیڅکله نه وه خپه شوی اوس راشه چه وګورو چه په دی ورځو کښی به (حمید) باندی څه تیریږی ؟

(حمید) خوار له هغی ورځی څخه راپیسی یو نوی شی پخپل وجود کښی لیده، او یو بل ژور احساس ددی په زړه کښی د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی دغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) دنږدی کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ داوریدلو په ساعت کښی، او د (حبیبه) په خیال کښی راتلو ځنی، بی اندازی نشاط، او محظوظیت، او خوشحالی ورته پیښیږی، او لدی شیانو ځنی ددهٔ په زړه کښی غورځنګ، او په روح کښی ئی دآلوتلو علامی پیدا کیږی.

هر کله چه هغه له دی څخه زیات بل شی پخپل وجود کښی نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړی ؟ نو چوپ به و.

ورو ورو داسکوت، او چپ پیدائی په حیرت، او حیرانتیا باندی بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیری ورځی دخپلی خونی په یوه کنج کښی ګوښی ناست و، او تری تری به ئی یو لوری، او بل لوری ته کتل.

په دومینو ورځو کښی به (حمید) له دی خپل حالت ځنی په تعجب کښی وه، او ترا به ئی ورځنی خوړله. ولی په تدریج سره ئی داترا خوړل، او تعجب هم ورك شو، او هر چیری به لکه یو بت غوندی ورچ کلاك ناست، او ټیټه ټیټه به ئی یو خو اته کتل.

لنډه داچه په دی روحی بحران باندی یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، ددهٔ دروحی بحران دوره تمامه شوه، او هغه یې اورچه پرومبنی شعله ئی او حته شوی وه دمچه زیاتیده، او تودښت ئی ساعت په ساعت ډیر یده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو اوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی، او په داسی یوه تیه تباره کښی پروت دی چه « پاك ئی تری ورك دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښی ولاړ دی چه « دی خوا نه ئی ګرنګ او هغی خوا نه ئی پړانګ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی برسیره پدی چه د دنیا شرمندګی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته ښښیدونکی دی ګویا دی له خپل مهربان ، او ښاغلی مشر وروور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه ګرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لګیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی ګوتی کار دی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصل دی ، اوبس .

کوم وخت بچه (حمید) د خپل وروور دشفقت ، او دمرحمت ، اود پالنی ، اودمهربانی مراتب پخپل زړه کښی ګرزول، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ورباندی ګرده تاویده ، او خرخیده ،او ویښتان به ئی زیګه شول اوجګ جګ به دریدل ، اومصمم کیده بچه بایده دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر وروور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرکله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، اوحسن، اوکرشمی، او دهغی عشق ،اومحبت په تصور کښی ورتلو، نولیده به ئی چه له دی څخنی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترګو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی رابانډی اوروړلی ، اوخه سخت تندردی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه خلاص کړي، یازما ساه‌را څخه واخلي، او په‌شرموم مه شرموی، او دنیاغلي (مجیدخان) په مقابل کښ مې خیانت کارد، او متجاوز مه ګرزوی.

سره له دا سې راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق دد باندي لا زیاتیده، از دهغی دمینی لمبه دده په ګرد وجود کښ بلیده، او تل به ئې ستر ګې دوره په لوري ختلي وې چه دیوی حوا، او بلی خوا تیریده و په وخت کښ ئې تل وینی، او غوږ یې به ئې ددي دغږ داوریدو دپاره نیولي وو، او خیلي سو ګمې به ئې راښکو دلې چه ممکنه دد دهغی خوشبوئي ئې تر سو ګمو شي، او ډیر ځلي به دې په (حبیبه) پسې همغسې زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دد پسې تلله از راتلله، او خواه مخواه به ئې کومه موضوع پیدا کړي هغې سره به ئې خبري او توقف کولي.

او په عین هغه حال کښ چه دده حرکات به له حبرو، او کړلو څخه متجاوز کیدوته نږدې کیدل، زر تر زره به ئې د(مجید) څېره په مخ کښ ... او له لاس و پښولوڅخه به لرې کیدل او د ورور ولي وظیفي به ددهان په ژبه ورته ویل ... ی (حمید) داچې خیالونه چه دنا اړ عقبی دخرابوي، او تازما خوا خوږي ورور یمخ کښ شرموی، له سر څخه و باسه! زما دحرم په نسبت. چه تا سره مې ډیري ښې ګټنې کړيدي، تل امین، او وفادار او سه.

که رښتیا اوري ! (حمید) هم همدا سې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښ و. مګر خوارځه وکړي، چه دده دزړه اختیار دده په لاس کښ نه وه. دده‌عنان، او واګ دبل چا په لاس کښ و او بلا اراده په دا خطر ناک کنده کښ (چه پای ئې معلوم نه وه) لویده.

دده میل، او خواهش همداو چه باید و د ریږي، او په دا بی سر او سامان چول او بیابان کښ نه ځی، مګر بل یو لوی قوه حد عشق ئې بولی دی به ئې د شاله اوري قیل واهه، چه هله! زر که لاړ شه! در یږه مه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳۳)

اتم ټوك

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندی اخته وه . هغی هم له دی غم انگیزه عاطفی څخه (چه د « عشق » په نامه سره یادیږی) څه برخه لرله ، مگر ذاتی عفت ، او فطری عصمت ، او دمیړه امانت ، او دمیرمنی توب وفاداری ، ددی په مخ کښی یو لوی دیوال او دټینگ سد په شانی ولاړو ، او د خپل زړه خبری ئی نشوی ښکاره کولای . نو یخپل زړه کښی به ئی په پټه سره غم کولو ، او رنځ به ئی ایستلو ، او په خوله به ئی هیڅ نه ویلو مگر داد پښتو دلنډی مفهوم به ئی تل په زړه کښی گرزولو .

ټټ مین یم پټ به ژاړم

پټی به او ښکی گریو انه ته تو یو مه

د (حمید) خونی ته به اوس ډیره لږ ورتله ، مگر تل به ئی خپلی ځیر کی څخه ، د ده خونی ته کتل ، او دده گرځ حرکات او سکنات به ئی لکه یوماهر عکاس د غور په سترگو سره لیدل ، او دهغو عکس ئی یخپل زړه کښی ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښی له هغو څخنی استفاده وکوی .

د (حبیبه) په زړه کښی به وه چه خپل کار پسی لاړه شی مگر کار به ئی له لاسه نه ویوره . غوښتل به ئی چه له خپلی خونی څخنی بهرته لاړه شی ، مگر ددی په پښو کښی به قوت نه و چه پاځیږی .

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښی لویدلی وه ، له یوه اوری « عشق » اوله بل لوری « وظیفه » ددی په زړه کښی سره په جنگ و ، او هریو به خپل قوت اوقدرت ښندلو ترڅو چه بری موندلی کاندی او (حبیبه) هغی خواته ور کش کړی . داخواره کی په دی منځ منښ سرگردانه اوحیرانه پاتی وه ، اوهیڅ نه پوهیده چه خپل لیونی زړ گی سره څه وکړی؟ .

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و ، نو (حبیبه) به دانگراوئی دروازی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر گی نیولی منتظره په ناسته وه ، چه (حمید) په څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهنووت (حبیبه) به دهغه له مخ څخه تیښتیدلی په کور کښی به پټیده اوهلته به ئی سر په دوارو لاسو کښی نیولی زار زار به ئی ژړل.

دشپی له خوا به چه دوی گرد ده‌وه‌دی اوجای لپاره سره تولیدل (حبیبه) به په ډیر مشکل سره خپل ځان اداره کاوه، اوتر خپل واك لاندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان به ئی آرام ښکاراوه.د(حمید) حال‌هم دگه‌لون په وخت کښی کټ مټ د(حبیبه) په شان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل گوری چه دښځی رنگ ئی ورځ په ورځ‌تغیرمومی اومخ ئی تك زیړ آ و ښتی دی او همداسی ئی دورور وضعیت هم‌ورځ په ورځ ورانیبزی مگرپه سربانذی ئی نه پوهیدلوچه (حمید) باندی‌څه شویدی ؟ چه ورځ په‌ورځ دنگریزی او ضعف او نقاهت ئی آخری درجی‌ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئی مړاوی‌ریښی ؟ اوتل‌ئی دځوانی په‌بهار کښی دخزان اثر ښکاریزی ؟..

په رښتیا سره داسکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ورستیو څو هفتوکښی‌ډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیزی.

(مجید) چه خپل وروروسره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځه‌وربانذی ډیره گرانه وه‌ددی حال اوتغیرااتو له‌لیدلو څخه ډیرحیران اوپریشان و. دده‌په خیال کښی داسی‌راتله چه‌د (حمید) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحان‌ئی نژدی دی ،اودی دهغه‌له نتیجی څخه‌وریریزی. مگرد (حبیبه) دخپگان په علت‌باندی هیڅ نه پوهیده،اوپه‌تعجب کښی‌پروت و،اوهرڅومره ئی‌چه په دی موضوع کښی فکر واهه په درك باندی ئی نه پوهیده - د ځوورځو له‌فکرو هلوڅخه وروسته دائی په چرت کښی راغله چه ښا ئی(حبیبه) به‌دکور له ډیرو کښاستلو څخه په تنگ شویوی ؟.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) پهماغز وکښې قوت ونیولو ولې چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانۍ لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو اوپه عین حال کښې دی خبرې ته ئې ډیره تلوسه وه چه هر ومرو ښائی د (حبیبه) د دې د ر د تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانۍ طوفان دچاروح پخپلو منګلو کښې ونیسی . له هر لوری پریشانه فکرونه پههغه باندې یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسې وهمې اوچتې فکر و په سبب سرد ، له روحی پریشانۍ څخنی خلاصی پیدا کاندی ، نوله دې جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح ته هیڅ یو آفت لهتردید اوشك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی ، اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید څخنی ژغوری .

(مجید) هم په دې موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئې داخبره په زړه کښیناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیرې ناستې دلاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دې جهته ددې دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوې خوا د(حبیبی) کورنې کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر ییګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائې پی له کوم محرم څخه پرینږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولې چه د (مجید) په زړه کښې داخبره هم تینګه شوې چه (حمید) بههم دامتحان له ډاره څنی خپه وی ؟ اوشپه او ورځ ئې د خپلو سبقو په تکرارولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیرې مطالعی اودزیار ویستلو پهسبب وریښه شوی ده ؟ نوله دې جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باندې خبر نه و ، او نه پوهېدو چه کله وروړئ (حمید) له ډېر و ورځو راهیسې له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخه بیزار شوی دی ، او داضعف ، او ناتوانی او پریشانی له بل لوری ورته پېښه شوې ده .

خیر ! (مجید) داسې یو قصد ، او اراده وکړه چه له دې په وروسته به د صباتی او ماښامنی له مخی (حبیبه) دده له کچنی وروړ (حمید) سره لږ څه بهرته درومی ، او وروسته له لږ څه گردش او تفریحه به دواړه بېرته سره رادرومی .

گویا (مجید) پخپل خیال کښې په یوه غیبی دوی نبې ویشتلی یعنی غوښتل ئې چه په دې وسیلې سره له یو خوا (حبیبه) له پریشانی او گوښی توبه څخه خلاصه کاندی ، او له بل لوری ئې په زړه کښې خیال وروورته هم (چه په خپله سبق کښې له ډېر و زیار ویستلو څخه ناسکال زهه شوندی) څه تفریح ، او فهم غلطی وکړی ، او دا کار دده په نظر ډېر ښه ښکارېده .

یوه شپه په داسې حال کښې چه (حمید) پخپل کور کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و یعنی کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانیتلی ، او ورته کتل ئې ، مگر فکر ئې لکه یو وحشی مرغه د کتاب له کوره یو څنی په تیښته ، او په یو بل عالم کښې الوتلو ، (مجید) ورباندې ننوتلی و ، نه ورته ئې ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دې ډېر نقصان لری ! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښې تللی بیا په خبر و شوی (حمید) ته ئې وویل : " زما د سترگو توره ! پیا څه نن شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شی ! "

اگر که (حمید) هیڅ نه غو ښتلو چه له کوره بهر شی مگر دلږ څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دو ر ور له دې خبری څخه خوښ شو ، او په زړه کښې ئې داخبره تیره شوه ، چه دې مشغولتیاته می تر اوسه پوری پام نه وه شوی ، و لی زه به تل پخوا له دینه چه د (حبیبه) دمینی لمبی زما په وجود کښې نه وی بلې شوی ، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بخت وم ، او فقط څو ځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښی سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یام غلط شی .

نوزر پا څیده ، او دریشی ئی واغو ستله ، او له خپلی خو نی ځنی بهر شو . که گو ری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانگړیه مخ کښی بهر وتلو ته تیار دده .

(حمید) ددی منظری له کتلو نه ځه نژدی وچه بیهوش شوی په ځمکه ویرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیو لو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لرزش ښکاره و ، او غا ښونه به ئی یو په بل سره لگیدل ، او لینگیو کښی ئی دریزږدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښی چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښی سره یو ځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گنډی جملی په (حمید) باندی خوزاعجیبه تأثیر ونه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښی واویدو لکه چه داورغتی غټی سکرو ټی دده په سر او ځگر کښی اویدلی وی .

بیا ځمکه ور باندی گرده وڅرخیداه ، او په سر کښی ئی سخت دوران پیدا شو ، او که په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنکس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

نا څاپه دده په زړه کښی داخبره تیره شوه چه بیا ئی زما وروور به ز ما له دی معا شقی ځنی خبر شو یوی ، او اوس ئی زما درسوالی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، او په ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی وروور ته (لکه چه دی) هغسی رنگه څر گند کاندی ، او د خپلی دینگنا هی اوځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښی قسمونه وخوری ، او ولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوا لدی څخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وړاندی شوی له جیبه ګی یو شل ر و پګېز نوټ و ېستلی ، اوده ته ئی ورکړ او ، اویه یوه معمولی لهجه سره ګی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری څخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړګی لا دده له عاشقی څخنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - دده‌وریپبنه شوه ، اوهغه داوه چه که د ی او (حبیبه) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را دروی مبادا چه له ده څخنی چپ له شریعت ، او انسانیت څخه کوم حرکت صا در شی ، او ځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل چه دخپل وروړیه نسبت وفادار اوسی او دده حرمت ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګر پخپل یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو ! دی پو هیده چه انسانی رو ح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اود هوسو او خواهشو په مقابل کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی . اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرڅی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلا قی تعلیماتو څخنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه یخیل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهر نشي ، اوداما‌نت داری او دوفاداری له حدوده ، بهربل کیننز دی.

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لیاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم ! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟ » .

اگر که دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هر کله چه (حمید) خیل لاس او ینبی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تګ لپاره کوم بهانه اوپلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی خه زیاتی خبری وکړی ، نه چه داپټه خبره ئی ښکاره ، یائی ورور ور باندی بدگمان شی ناچاره ئی بیا لاس ورووزدکړی نوټ ئی ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انګړه ځنی ووت.

(مجید) دکوځی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خیل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره ترسینمایوری لاړشی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیراو بارکم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتګ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیده چه هغه یخیل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردبارودو تر خوا ولګو لو ! ! اوږنده شوی تښته ئی یخپله پښه ووهله ! ! !

خه به وکړی شی د دنیاقانون همداسی چلیږی ، او سړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر څخه شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېغور ولری مګر په دی باندی نه پوهیږی چه تل د خطر او مهالک سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه نن چا ته پیښیږی د هغه غفلت او بی پروائی نتیجه ګڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازارونو څخه تیریدل، او په توکو ټوکو کښی به چو په چو پټیا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شونډی نه خوځولې هر کله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر ازدحام و تیریدل، نو دواړه سره نږدی شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نږدی کیدو سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند څخه روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کتل د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به.

خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په لږ پوه‌دی بده مسئله کښی حیر کیده. نو له حده زیاته ئی ډینه او خوارا ډیره ویره به ور ته پیښیده.

داګر د مختلفه احساسات سره غوټه شوی، په ده باندی یو عجیبه حالت طاری شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئی فرق نه‌کیدلو. لکه مست شویو او بیخودانو غوندی په لاره تللو. خیل واك ئی په لاس کښی‌نه‌و خوځلی ئی له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړلو یوځلی نژدی و چه سخت په ځکه باندی ولګیږی سر، یا نی اورمیږ مات. شی بل ځلی ئی بیا یو سخت کنګس وخوړلومګر آفرین دوی په (حبیبه) باندی چه میړانه ئی وکوله، اوز رګی له لاسه ونیو لوا ویری ئی نه‌ښو دلوچه ولویږی... او که چیری په هغه سرك باندی چه ګرد په د بر و او پلنو پلنو تیږو باندی فرش شوی و، لویدلی وی، مړ به و.

ددی حالت له کتلو څخه ګردو تلو نکو، دی میړنی ښځی ته تحسین او آفرین وویلو او دی سړی سره ئو لو کسانو همدردی کوله، اوویل به ئی چه خدای د دی ښځی ته خیر او برکت ورکړی چه دا سړی ئی له مرګه ځنی خلاص کړلو.

وروسته له دی څخه چه د (حبیبه) یاسته لاسونه دده په وجود باندی ولګیدل، او هغه له نژدی څخه ددی په بوی باندی متحسس شو، نو لږ څه په خود شو، مګر دده په ګردو اعضا، او پلو باندی د دا سی یوی برقی شرارې نفوذ، او جریان لرلو چه له خوشحالی او نشاطه ځنی روغ شوی وه، په بله ژبه دده په وجود کښی دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تیریدو څخه دیولوی تالاب په مخ کښی له اوبو ځنی کمکی کمکی څپی پیدا کیږی.

اوس نو بیا د تمنګیدا قوه دده په وجود کښی نه وه پاتی، او واك ئی بیاله لاسه وتلی و. ولی چه پیانی یخپل زړه کښی هغه دده یو له بله مختلف احساس لیدلوچه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه د واړو احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او د هغه په وجود باندې بیاهغسې د مغلوبیت یوه منظره ښکاره شوه ، او بیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه تندر ولویده ، چه دی هیڅ نه پوهیږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دی خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بوټه یا تنکۍ وچ وا بنه ، چه د سختې تندې سیلۍ د جریان په مقابل کښې پریوتلې وي ، واقع شوی و ، او بې واکه قد مونه یې آخستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی ځنګ په ځنګ تلو ، او د تلو ټکو په ډله کښې یې ډیر ځلې له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دې څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شاپه ځینې شیانو باندې لګیدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلك د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پرېښوده چه ولویږي ، نور په بل شي باندې هیڅ نه پوهیده .

(حمید) په دې وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او یو هنه تری هیره شوی ده . د ماضي ، او د حال ، او د مستقبل خبرې ټولې دده په ماغزو کښې سره غونډې شوی د هغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار د هغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږي ، او ورد ، او اودن تری ورك دی . فقط په دې تیه تیاره کښې ئې کله کله د خپلې د مور (فاطمې) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څهره لیده له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیده و چه په هغه باندې درنا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږ مۍ څخه چا پیر د نور شپول لیده شي) اوید لې وي .

(حمید) په دا روحی شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهیده ، تر دې چه په دې باندې هم نه و خبر چه دی ولې نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا غیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی خرنگه له (حبیبه) سره خنگ په خنگ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سرك په ارته کښی چه هلته د خلقو بیر و باړ لږ واو رڼا ډیره لویده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ئی کاندی، نو وروسته له ډیره نیواو خخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان بید ار کړه چه چیری ونه لویږی ، اوکوم ځای د بیاخوږ نشی اوکه د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیرشوی بیرته کورته لاړشو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یو هنه له خوبه ځنی ویښه شوا، او په ډنوسترگو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر خنگ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د ورور خبره هم د ده په مخ کښی ودریده ، او زړئی بیا له حیا ، او وفا، اوداما نت له سببه سترگی ټیټی کړی . چه (حبیبه) سره سترگی په سترگی نشی ولی چه (حمید) ډیر یومسلمان، اوباحیا، او شرمناکه ځلمی و . مگر په دی ډول کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و ، نوځکه چه لږ ځه پخود کیده د خجالت ، او دشرمندگی احساس ئی په وجود کښی له ورانبکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنگ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د وروړولی وظیفه .

هرکله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی ، نودلته یوتشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود خخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی گو یا چه دادواړه کسان ، دمیدم پر له پسی د ده په زړه کښی ښکاریدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) خبره په ده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، اوخپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، اوله ده خخه ئی د وفاداری اوداماتت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره یې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

او په دې وخت کښې به (حمید) دغه تږي په شان وه چه په سخته ګرمۍ کښې د یو خو رایخو اوبو د کاریز د ویالې په غاړه و لاړ وي ، او غواړي چه له هغو اوبو څخه لږ څه وڅکي او خپله تنده پرې ماته کړي . همدا چه اوبو ته لاس وړاندې کړي سمدلاسه یو سړی راشي او پرې ئې نږدي چه اوبه وڅکي ، یعنې په مجرد د دې چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتې ور وړاندې کړي ، في الحال دده د ورور مخ ور په یادېده .

بالآخره (حمید) مغلوب شه ، او وظیفې د مینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی ، او د ځلمي توب احساساتو ګرد نور شیان له منځه ورك کړل .

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندې مشغول دی ، او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پرته پرته وېل کوي ، دی هم په چټې چټې فکر وکښې پروت و ، او هره ګړۍ به هر هر شی د ده په زړه کښې ګرزېدل ، او دلاسه ئې نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لرې کړي .

په همدې خیالو او اندېښنو کښې ډوب د سینما دروازې ته ورسېدل ، او (حمید) د (حبیبه) په ټومبل او اشاره سره بیا له خپل چرت څخه وتلی او ورزئی د سینما د اولې درجې دوه ټکسونه آخستي او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خونه ورننوتل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبيبه) موهيره کړه ، راځي اوس وګورو چه هغه څه حال لري ؟ . .

(حبيبه) هم د(حميد) په شاني په يو عجيبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځې داسې يو خاصيت لري چه دخپلو احساساتو په پټولو کښې له نارينوؤ څخه ډيري ښې دي ، او په دې کار کښې يو خاصه ملکه لري . دښځې ضمير دسمندر بې پايانه سيند غوندې دی چه ډير طوفانونه ، او موجونه پخپلو ژورو ځايو کښې ساتي او په مخ ئې هيڅ يو اثر هم نه ښکاريږي په مياشتو او کلونو کښې رنځ باسي او زحمت په ځان آخلي ، مګر خپلې شونډې هم نه خوځوي . په راز رازتکليفو او ربړو باندې اخته وي ، ولې ددې له خولې څخه يو آه هم نه وزي .

(حبيبه) هم عاشقه شوې وه . رنځ به ئې ويسته ، زړه به ئې له غمو څخه ډك و ، مګر په خوله به ئې هيڅ نه ويلې ځکه چه داهم وظيفه شناسه وه او له وفاداري او امانت دارۍ څخه ډکه وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښی هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینؤ په احساساتو کښی تل لیده شی، او موبز هم هغه ته پاس اشاره وکړله، او تر اوسه پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندی رڼاواوبزی، او داتوره وریځ دبشر د ژوندون له مخی ځنی ورکه شی. نوالبته انسانان به پوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری دروسی.

اګرکه په پرومبنیو ورځو کښی دپرشانی نښی د (حبیبه) په څیره کښی لیدلی کیدلی، مګردانښی په دوم‌ورم نری او ناڅیزه وی، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښی پروت و، نه پوهیدل. او چپ له دی ځخه که به څوك د(حمید) حرکاتو ته ځیر کیده، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی.

هو! (حبیبا) هم د(حمید) په درد باندی اخته وه. او دهغه په شانی ئی غو ښتل چه په ځپل اسلامیت اوامانت اووفاباندی ټینګه ولاړه وی.

بنه! اوس ددی خبری ځنی مخ آړوو، او سینماته ګوروچه هلته څه پیښیزی.

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده، دعاشقی یوډیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښی کراکړی وه اودسفر په منځ کښی ګاډیوان په دی ښځه باندی عاشق شواوپه هغه هوټل کښی چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو، دآشنائی تارئی ور سره وغځاوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلوسره بالکل بی واك شوی و، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نژدی و هملته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښی ئی و نیسی لکه چه په دی قصه سره له خیل ځایه هم وخوځیدلومګرپه مجرددیاځیدلو دده فی الحاله ځراغونه بل شول اودی هم بیرته کیناستو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې ترشروع کیداو پورې ئې په ډېر دقت او په خبرخبر (حبیبه) ته کتل مونږ نه پوهیږو چه په دې وخت کښې ئې څه خیال پلو ونه پخول، اوپه کومو کومو چرتوکښې ډوب تللې و فقط دومره پوهیږو چه دغه دحامې توب ترتأثیرلاندې بالکل راغلې او نور گردشیان ئې هیرکړې و....

په دوهمه پرده کښې دگاډیوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډیوان دهغې ښځې په چیرکټ پریوتلې ددوی دناستې اودملاستې منظره لیدونکو ته ښکاره شوه اوورو سته له هغه ځنې بیاخراغونه بل شول .

ښاغلی! لوستونکی پخپله تصور کولای شي چه ددې مناظرو دلیداو په وخت کښې به (حمید) په څه فکر کښې و ، او د(حبیبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلمیان ، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوی و، اواوس هم ښنگ په ښنگ سره ناست دي، او داسې پښې ته هم گورې.

(حمید) بیچاره دشیطان په لاس کښې ولویده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، اوس د وظیفې دپیژندلو فکر دده په زړه کښې هیڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه زرتر زره دسینما له خونې څخه ووزي . مگر دومره بې سده شوی وچه دخوزیدو طاقت ئې نه درلود ، نولاعلاجه هغسې ناست پاتې شو . بیا څراغونه مړه شول، او دسینما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق اوعاشقۍ بدې قصې، اوخرابې پښې څرگندې شولې، اودگاډیوان دهغې بد بختۍ، اوتباهي مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستې، او عاشقۍ له لاسه وررپېښې شوی و .

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخښنې، اوواوروکښې مړ شو، دې پخپله دربه درۍ خاورې په سر شو، اوپای ئې معلوم نه شو، چه چیرته لاړه .

(حمید) په داسې چرتو کښې ډوب و ، چه دې برخې ته ئې هیڅ فکر هم نه و، او هیڅ پوی ته ئې پام نشو اوکه ددې قصې آخرته ئې فکر شوی وی ، نو البته دده دعشق تود والی به لږ پده، او ددې هولناکه هنگامې په لیداو سره به ئې ستر گې غړیدلې وی مگر هیهات او افسوس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او گرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیو ارو چه ژر کورته ورسیږی مگر دوی دواړه و چ کلک یخیلو ځایو کښی ولاړ وو . مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښی وو ؟ او کومه اراده ئی در لو د له ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښی مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئی چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مگر خجالت باسی . که ربښتیا وویل شی هم ئی خجالت ویسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښی دمینی په درد بائندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغی په زړه کښی هم لویدلی دی .

دویری سبب ئی داوه که څه وواڼی ، وروربه ئی دده په حال باندی خبر یږی ، او پټ رازئی ښکاریږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبرئی له تصور څخه په ځان ریږ دیده .

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښی خپل ځان پوه لوی ، او بافضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی . نو ددی جهاتو په سبب ئی نشوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئی نه غوښته چه دخپل دوروربه نسبت سره خیانت وکړی ، او له گرد و څخه بدتره داخبره وه چه که دی دخپل عشق ، او دمینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددی دعشق په لمبو کښی لاز یات سوزی .

لنډه داچه (حمید) به هغه حال کښی چه د رنځورانو په شان ځنگیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره څنګ په څنګ دکور په لوری روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښی ناست و . سم د تیر و شپو له عادت سره ئی شپه هم دهغوی دوه دی په گډه سره وخوړ له شوه ، او چای وڅکل شو . ورو سته له هغه (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بدحال در لود لکه چه په خوب کښی دکابوس عارضه ورپیښه شوی وی .

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری یه لی وه‌ای (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده . سمدلاسه د خپل خوب له‌ځایه پاڅیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغزیدلی او ژړل‌ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل ورور په‌داسی یوحالت کښ نه‌و لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ،او راز راز پښتنی ئی له (حمید)ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښ ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان نارو غ یم چتی چتی خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) ورباندی ډیراصرار وکولونو داځواب‌ئی ورته‌وو یلو : « مورمی په خوب کښ ولیده ، اودهمدی لیاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښ کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښ (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل ورور په‌فکر کښ ډو ب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ،اوکه ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی . نوهر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی‌څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگرسری څه ووا نی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښ ډیر چابك او گرځندی مشغول دی

اوددہ اود هغه اودنو رو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښ کټ مټ‌داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښ ئی باد هری خوا ته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په بنکاره سره آرام و... مګر دننه په زړګی کښ ئی اندیښنه ډیره زیاته شوی وه .

غم او اندیښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب او شدت په وخت کښ غمجن سړی په ښکاره سره دیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ؛ دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښ غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، او دی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغی دمینی غبشی ډیر په ښه شانی دده دځګر په ښه لګیدلی دی .

دښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی دنارینو د روح په تیاره کښ خپل نفوذ آچوی . او په پوهه کښتنه سره ددوی په عواطفو باندی پوهیږی ، مګر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

په همدی صورت سره ډیر وخت تیر شو . . . دامتحان ورځی په سرورسید لی . (حمید) اړو چه د ورځی له مخی له خیال کوره بهرته ووزی . اوددی یوالحی توب په وخت کښ (حبیبه) ته ممکنه وه ، چه د خپلی خونی یو کنج کښ مخ په دیوال کښنی ، او له خیال ځان سره ګړیدلی ، او له خیلو ستر ګو څخه او ښکی توئی کړی .

د (حبیبه) له دی احساساتو او عواطفو ځنی (چه یدی ورځو کښ ئی لری ، او دخپل دزړه د مینی په پته لمبه کښ سوزی ، اود محبت د غم په کړانی کښ و ریتیږی ا و تلیږی) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائی هغسی څه ولیکلی شی ولی چه دښځی احساسات او عواطف داسی مبهم او مرموز او نامعلومه وی ، چه هیڅوك دهغو د ښکاره ولو ، او په هغو د پوهیدلو توان نه لری .

دموسیقی په یوی سندری ـ دساز او سرود په یو مجلس ـ دیوی نقشی په ښا ئیښت ـ دیو شعر په لطافت ـ دیوی منظری په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندی پوهیدل آسان دی ، مګر دیوی ښځی دزړه په اصلی مطلب باندی پوره پو هیدل ، له دغو ګردو څخه خورا سخت او ګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم توك

نا څاپه (مجید) ته یوسفر ور پیښ شو اگرکه د(حبیبه) او د(حمید) لری والی په ده باندی ډیر سخت تیریده ، مگر سره له دی دده تنګ دیورسمی حکم په سبب سره ضروری و . ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښی لکه (حمید) غوندی یو سر پرست وروړ لری چه دده په نشتوالی کښی ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کوره لوری پوره ډاډینه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی اوله اوله تر آخره پوری ئی په خوشوځلی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو . (حمید) هم دده وعدداو ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغې باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی همداوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښی په ډاډینه ښوونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راغی شو (حمید) تر ډېره وخته پورې هلته ولاړ و، او په موټر پسې او ده ته ډېر وکتل، هر کله چه ده ته موټر ګردی علامی او نښې د ده له سترګو څخه پناه شولې، نو دی هم په ډېره هوسائی او متانت سره له موټر خانې څخه وخوځېد و. دی چېرته ځي؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟ خدای زده!...

نن له ګهیځه تر بیګا پورې (حبیبه) په کور کښې یوازې وه، ډېر وخت ئې شپې ځنې تېر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلې خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلې، همغسې وزې پخپل چپر کټ باندې پرېووت.

نیمه شپه وه چه د پښو څپه هار ئې تر غوږه شو. سترګې ئې چه وغړولې کتل ئې چه ډېوه بلېږي، او دده په مېز باندې کوندرې غوړېدلې، او ډوډۍ ور باندې پرته ده مګر هېڅوک هلته نه ښکاریده.

اول کښې (حبیبه) داسې انتظار لرلو چه (حمید) به د نهارې دپاره نن شپه هم لکه نورکله زما کوټې ته راځي، نو هر کله ئې ولیده چه ده برابر پخپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد وشو کوڼې چه ده ته غېږ کړي. خوځلې د ده د دروازې تر شا راغله، او بېرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره وېرېده، او پوهېده چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تېرېږي، او بیم ئې خوړلو چه ناڅاپه ده ته د عشق مخزن، او دمینې ذخیره زما د یو اځې لپاره په سبب لکه یا روت غو ندې اوروا نخلی، او هغه تر خپل نفوذ لاندې راونه وړي.

له بل لورې پوهېده چه (حمید) ډوډۍ نه ده خوړلې. که ئې ناري وربسي وهلی له ده څخه وېرېده. او که ئې پرېښوده چه همغسې نهار څملی دا هم ورته ډېره بده ښکار ېده.

(حبیبه) په هغه ډی تشویش، او اندېښنه کښې تر نیمې شپې پورې بخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تیاره ده، او تیاره کړې او ور ئې وړې هلته ئې ورته پرېښې دي او ډوډۍ ئې په پطنوس کښې اخیستې ورو ورو ورغلی ده دخونې دوره ترشاو درېده، او غوږ نې کېښود، هیڅ یو غږئې وانه ورېده، نو ئې ورو ور پرانیستلی وئې لید او چه (حمید) پخپل چپرکټ باندې غځېدلی دی. نو دا هم سوکه سوکه ورغلی، ډوډۍ ئې په مېز باندې کېښوده او څراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه ځنې هڅه چه راغلی وه، بیرته ووتله، او د بېرته تګ په وخت کښې (حمید) ددې د پښو شرپهاري اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئې په مېز باندې ولیدله.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېدو، او لاسونه ئې ووینځل، بسم الله ئې او یلی په ډوډۍ باندې کېناستو، مګر اشتهائي بنده وه، او هیڅ شی ته ئې زړه نه کېده، او یو سخت درنښت ئې پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه د خونې دچت ټول لنګر ددهٔ په سر باندې آچولی شوی وی یو ډېر غږ لکه دغومسی بنګهار دده په غوږو کښې راتی، او له هغه سره ئې یو دردناک احساس پخپل زړه کښې پیدا کولو.

لږ شېبه د ډوډۍ په مېز باندې قرار کېناست، او وروسته ئې قاشغ، او پنجه وا خیستل او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکوي یوناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولوېدو، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخه کړې ده، او دا لوښی دلته (حبیبه) ایښی دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددې خیال لا نو ګرزېدل دده په زړه کښې في الحال له ځایه پاڅېدو، او له خونې ځنې بهر شو په کفش کن کښې لږ شېبه ودرېد و، په خیال کښې ئې ورتللو چه دشپې په تیاره کښې دده چپ چاپېر له وهمي اشباحو ځنې ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دی خوا او هغې خوا تګ او راتګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتلو، هلته به لږ څه درېده، او وروسته له هغه به ئې لیدل چه یو غیبي لاس و تلی، دی ټول دهغې په له دی ځایه درومه، ولې درېدلی ئې؟ دا کار څو ځلې پر له پسې په عمل راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځیدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غم ځنګ شو . ځنګونه ئې په ریږدیدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسی د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې کیناستاو وئی لیده چه د شپی په تیاره رو ښانه رڼا کښې د تالاب اوبه ریږی لکه چه د انسانانو د هغه ناپایدار او ریږدیدونکی خیالاتو پېښې کوی چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دی .

یو ځلی هم له هغه بنګهاری څخه یو آواز جوړ شو د خپل نښې په لوری ئې وکتل او ښه په ځیر شو، نو ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) ژاړی په تلوار سره ددی د خونې په لوری روان شو، وئی لیدل چه ورئی پوری و . ودریده و . وئی غوښتل چه بیرته وګرځی مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځیږی، نو لږ ډیل ئې وکولو . د ژړا اغږ زیات شو .

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشویش او داضطراب حالت و . لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو . نه پوهیږو چه په دې وخت کښې په څه فکر و کښې ډوب تللی و، او په دې خطرناکه شپه کښې څه رازی مبهم خیالات دده په زړه کښې تیریدل .

ښائی چه ددی قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم . . .

ښائی چه پوهیدلی به وی چه هغه هم . . .

نو دوره تر شا ودریده، او زور ئې ور باندی وواهه، ور خلاص شو، او دی د ننه په منډه ننووت . (حبیبه) ئې په تیاره غوټی کښې ولیده چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده . یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره لګیدل له سره تر پښو پوری ریږدیده، قوت ئې نه وچه خپله پښه ددی په چپرکټ باندی پورته کړی، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کښېنی . اولا سونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوری اوزده کړی هغه پخپلی غیږ کښې ونیسی .

(حبیبه) باندی چه په عین هغې ژړا کښې اوس دخوب دمومبې شومې پریشانی راغلی د ه د خپلې خونې د دروازی له پرانیستلو څخه ئې یوه سخته چیغه اوترا وخوړله . لکه چه د ی ونه پیژاندلو . او یوه سخته کړیکه ئې وکړه او ډیره ریاته وویریدله .

(حمید) هم له دی کړیکې څخه ډیر د تراوخوړله ، او سمدلاسه ئې خویله د شاپه خوا آخستې ، او پیاده په ډلی قصدئې وکړاوه چه د (حبیبه) ترخوا په چپرکټ باندی کښینا ستلی د مدهوشی او سکر په حالت کښې چه دعشق له شرابو څخه . وزته پیښه شوی وه (حبیبه) ته لاس ورغز وی او پخپلې غیږ کښې ئې ونیسی .

عین په همدی حالت کښې په خورا پریشانی او اندیښنې سره ئې ولیدلو چه ددی دخونې په نیمه رڼا تیاره کښې یو سړی دده په نظر کښې راغی چه د (حبیبه) د چپرکټ په هغه خوا دیوال سره ولاړدی چه به ورته خبر شوا و دقت ئې وکړاو ، نو ئې وپیژاندہ چه دده مشر وروز (مجید) هلته ورچ کلك ولاړدی .

(حمید) دخپل دوروروله پیژندلو سره یوسمه یوه سخته کړیکه کړی وئې ویل : الله اکبر ! او بیهوښه شوی هلته لکه یومړی واویده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوک

دلمر وړانګې له کړکیو څخه په کوټه کښې لوېدلې وې، چه (حمید) له خوبه پاڅېدو نو بېرته یې ستر ګې پرانیستلې، چه ګوري د ځنګ سره د لته ناست و (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تېروخت ئې لبونیا نو غوندې دی خوا، اوهغې خواته کتل، یوه المارۍ ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښي و، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره اودوه پردې ولیدلې اوپه بل لوري کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څوچوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې .

(حمید) داشیان ګرد له خپل نظره تېر کړې همداچه دافکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه دلته لوېدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه دلته رسیدلی دی. او دپرونۍ شپې ګردې خبرې ئې یو په یو په یادشولې سخته ستوماني ئې په ماغزو کښې ورښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چېتې خو بونه لیدلي وي. دې همغسې بخپل ځای باندې پروت و، او دېورته کېدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د(حمید) فکر په ځای راتلو اودتېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یادورتلې اوبخپل ځان باندې به ویرېده ، او لړزېده .

دې فکر چه دده ورور دده په کمین کښې و ، از پرون شپه ورته پته شوې و ، چه دده دخیانت منظره له خپلې سترګو سره بخپلو سترګو وویني ، او دده ددې نا کامه عشقي سرآخر رسوائي ته ورسیدلو، ډېر سخت تاثیر ئې ور باندې وکړاو ، او له سره تر پښو پورې لمبې ورباندې بلې شوې .

په دې آرزو کښې و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تری آخستي او سمدلاسه مړ شي ، دا به ډېره ورته ښه وي ، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شي.

په تیره بیا چه دخیل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښې دربده او دهغو تولو په مقابل کښې ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملا متې ویله ، ګویا د ګرمتوب پولوی بار دده په اوږو باندې بار و . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښېمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیر شوی دی ، او وروړئی دده په دې بد کاریوهیدلی دی او دده دخیانت ننداره ئی پخپلو سترګو سره کړې ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتی لارئې نه شوی پیدا کولی . او نه دې لعنت ویلو او ملا مت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه ور رسیده . ولی چه اوښی مات او غوړی توئی شوی وه . او دده در سوائی اګن له بامه اوبدلی و .

یعنی دده وروړ ؛ وروسته له دې ځنې چه دده له عاشقی ځنې خبر شوی دی ، په داسی یوځل سره د شپې له نخی د ده ته پټ شوی دی ، تر دې چه دې ئې ولیده چه د ده د ښځې خونی ته په نیمه شپه کښې ننووت ، او دهغې چیرګټ ته ورنژدی شو ، او په دې صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنې ځان خبر کړ او ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاوری په سرباد کړم ؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزو کښې تیریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانی ښکاریده . چه په او بو کښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهر وتو لپاره لاس او پښې غورځوی . سره له دې چه دې ښه پوهیدو چه دا ګرد فکرونه چټی او بیکاره دی.

بل یو فکر دده په زړه کښې وګرزیدو . نوزر پاڅیدو . او خپل سرتې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونې څخه په منډه وتلی خپلې خونې ته ننووت او هلته ئې خپل کالی او دریشی واغوستله ، او په داسی پوشانی چه هیڅوک ئې ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ ځنې په داسې

حال کښې چه سرګی تېت آچولی و، بېرته ووت. وروسته له دې چه کوڅې ته ورسېد او نوې منډې ئې شروع کړې تر یو حده پورې ئې په تلېوار سره ځان ورساوه. نو هلته د ریدلی، خپله کلمه ئې لوستلې، د هوسائې نفس ئې له خپله ټټره ځنې وویست. مګر تر شا به ئې بېرته کتل چه څوك ور پسې شته او که نه؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډینه پیدا شوه چه د ده پسې څوك نه ځغلي او ده ته د هیڅا پام نه دی، نو شکر ئې وویسته. او بیا دغه په شان د لارې په یوه خوا کښې روان شو.

حمید اوچه تلونکی په یوه مخه ورتلل، ځان به ئې تر ګوښه کاوه. تر دې چه دو تنو خانې ته ورسېد. او هلته په زورو فکرو کښې ولوېده.

اګه چه (حمید) د تېښتې فکر په سر کښې لري، او غواړي چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندې. مګر په دې باندې نه پوهېد چه چېرته لاړ شي؟.

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړې وه. چه وروسته له دې ځنې نه بیائې چه خپل ورورته ور په مخ شي. او له دې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې په خپل زړه کښې نه لرلو. مګر د دې خبرې له تصور څخه چه دی به له خپل ښارځنې لرې لویدلی د مسافرۍ او غریبۍ په مصیبتو اوړېږو باندې آخته کېږي، ډېر ویر یده.

نا څاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده. چه ور ته ئې خبر شو وئې کتل چه ډاګې دی. د پستې موزع ده ته ویل: «حمیده! چېرې ګرځې. زه ستاسو کور ته تللی وم. تاسو هلته نه وی.»

ده اګهانې چټې رسوونکی د دې جملې له ویلو ځنې وروسته له خپل یکسه ځنې د ده د ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط ووېستلو، چه ده ته ئې له لرې یو ښار څخه په همغه یون ورځ آستولی و. او نن ګهېځ دلته رسېدلی دی. او وروسته له دې څخه داکګې خیل در سید اتو کتاب ده ته وروړاندې کړی ورته وئې ویل چه " آغا! ددې خط له رسېدلو څخه دلته لاس لیك وکړه."

"حمید" ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوی دډاکخانې په کتاب کښې ئې امضاء وکړله.

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه واوست ویوهېده چه د ده د ورور په خط د لیکلی شوی دی. یو سخت اوسېلی ئې له زړه څخه ووېست او پاکټ ئې وسېړاو او وئې اوستلو او وپوهېدو چه ورور ئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده او د (حبیبه) دډاډېنې لپاره ئې داخط لیکلی دی، او په پسې کښې ئې چالان کړی دی.

داخط ئې خو ځلې په خورا دقت سره ولوستلو، او وئې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډېر سپارښتن شوی و او داهم په کښې لیکلی شوی وچه باید په نورو کورني کارو باندې هم زیات پام لرنه ولري او مخصوصاً (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لري چه خپه درڅخه نشي.

(حمید) له دې او بې څخه هیڅ شي باندې ونه پوهېدو کاغذ ئې بیا په ډېر دقت سره ولوست او لاندې باندې ئې کړ، او دده پاکټ ته هم ډېر ځیر شو وئې لیده چه د هغه ښار دډاکخانې د باطل کولو مهر ئې خوړلی دی چه له هغه ځایه داخط استولی شوی دی.

په هر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تېښتې او فرار څخه ستون شو او له موټر خانې څخه د ښار په لوري وخوځېده او ورځ ئې چټې په دې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تېره کړله.

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) سنړی ستومانه وږی تږی بېرته کورته ورسید . دکورپه خوا کښې بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزی اوخپل ورورسره مخامخ شی .

بیائی همغه یا کټ له خپل جیب څخه وویست (چه له صبار الیسی ئی هغه له سال خلی څخنی زیات لوستی و) اوبیائې ولوست اوددا گڼانی مهروته ئی دقت وکولو اوبیائی کلك پخپلومنگلو کښی نیولی هلته ودریده اوپه یوژورچرت کښې پرېوت مگرسره له زیات فکرکولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و .

نژدې نیمه شپه وه چه دخپل انگړددروازی ترشا ودرېده اوپه ډېره و یره او احتیا ط سره ئی دروازه ورووهله .

لکه چه (حبیبه) دده په انتظارکښې غوږپه آوازوه زرئې ورپرانیت اولحان ئی یوخوانیولی په یونری ریږدیدونکی غږ سره ئی وپوښتیدوچه تاسو چیری واست چه ډاگی تاسو پسی گرزیده اود (مجید) خطئی دستاسوپه نوم راوړی و؟ .

(حمید) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولی بیائی هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو ئې همغسی ناست و اوداسی تصورئی کاوه چه دالوبه دده درسوائی اومسقرگی لپاره روغه شوی ده .

د (حبیبه) له څخه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښی ئی کېښوده، او دستی بهرووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پرېووت ، مگر ترصبا پوری ئی په سترگو کښی خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم ټوک

لمر ختلی و ، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډیر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و ، له خپل کوره څخه ووت .

د (حبیبه) په خونه کښې هیڅوک نه و ، ولی چه (حبیبه) بهر په حویلۍ کښې وه او له کمیځه راالیسی په خپل کورنی کار و کښې بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله . (حمید) د هغې خونې ته ورننووت او هر شی ئی په خورا دقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل .

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چغو ګډ شو لکه چه دا مشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئی له څو شپو او ورځو څخه راپیسې ځای نیولی و ، پخپله حل شوه .

یعنی دده د وروړ یو خورا لوی قد نیوونکی عکس د (حبیبه) د چپرکټ تر څوا دیوال سره ولاړ و .

هو ! دا څېره د (مجید) وه چه دتګ په وخت کښې ئی د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په پوښتنا ئسته چوکات کښې ئی نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډیر ویریدلی و علت ئی همدا و ، چه د خپل وروړ په دی قد نما عکس باندی ئی سترګی لګیدلی وی .

په ریښتیا سره چه خیال پر وز ماغزه تل د اضطراب او د پریشانی په وخت کښې د خیال او د حقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای . لکه چه په (حمید) باندی هم همدا ټوقه شوی وه .

یعنی (مجید) د دوی له عاشقی او پټو خبرو لخنی هیڅ خبر نه و ، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و . داشپان فقط د (حمید) واهمې پاویری له خپل ځانه روغ کړی و . او دا په مینه هم همغسې لکه چه وه پاتی وه او اوښی نه وه مات شوی ، بلکه روغ او غوړی هم همغسی موجود وه او د دوی د عاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه . نو هر کله چه هغه ځنی خیال او واهمه (چه د دی ګردو وحشتو او ویرو سبب ګرزیدلی وه) له منځه ورکه شوه ، بیا هغه او د (حمید) په سر باندی بل شو او له دی خبری څخه چه دی غولیدلی و ، او وروړ ئی لا دده په دی مینتوب باندی خبر شوی نه دی ، ډیر زیات خوشحال شو . او دهغه مارغه په شان چه له لومی لخنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوي وي. دا نګه په حویلۍ کښې دې خوا، او هغه خوا ګرزېده، او د خوشحالۍ او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کېده لکه چه بیرته د مکتوب دورې ته تللی وي.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډېرې خوشحالۍ ځنې خیل سر له پښو ځنې نه وای پېژندلی، او په او چت غږ سره به ئې سندرې ویلې. کله به د ننه کوټه ننوتلو او بیا به د حویلۍ په چپ او چاپیر کښې ګرزېده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خیل لاسونه او مخ او پښې به ئې وینځلې. او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، ونو سره به ئې غېږې ورکولې ورو سته له دې څخه به بیا کوټه ور ننوتلو، کله به ئې میز او چوکۍ او کتابونه په یو کنج کښې وطا روا او بیا به ئې هغه ترتیب و هړ نګول په بل کنج کښې به ئې همغسې ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبې چه د (حمید) له اوري لیدلې کېدلې د خوشحالۍ، او نشاطني، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار ددې زیاتې خوشحالۍ، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئې نه در لود.

هو که خوشبختي هم لکه بدبختي له اندازې ځنې تیره شي د زحمت او دربدرۍ موجب ګرزي، او له همدې جهته وائي چه په هر شي کښې اندازه ساتل او میانه روي خوراښه ده.

په دې وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یار نه لرو چه د خپل زړه ددې خوشحالۍ اندازه ورته ووائي، او خپل هغه موهوم خپګان چه څو موده پخوا ځنې پېښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالۍ سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړي.

دا یو طبیعي امر دی چه انسانان د خوشحالۍ او د خپګان په وخت کښې غواړي چه له نورو سره کښېني، او پاڅي، او خبرې، او

اثر ی سره وکوی او یو او بل سره وګډیږی، او خپل غم سپك او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی. ګویا په غم او ښادی کښی د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده.

و مو ویل چه (حمید) غوښته چه ددی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړی مګر افسوس چه نن په کور کښی هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللی وه او دا یواځی ده و او دی خوشحالی په (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی وه او هیڅ نه پوهیده چه څه وکړی او پخپل ځای په آرام نه کیناسته، او دا یو ځای نو په شانی به دی خوا، او هغی خوا ګرزیده، دیوال سره به نیغ دریده، او د چمن په منځ به یرا ځ لویده، او په خیابانو باندی به ئی سر کښینوی وهلی، او د و نو به خانګو به ئی ټا او نه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پرته غږیده، او په او جته سره به کټ کټ خندیده.

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و، او یو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښی دی. اول دا خبری، او خندانه چند ا ن متو جه نه و، نو هر کله چه سور ماشور زیات شو کرد سره به بادو باندی غو نډ شوی وئی لیدل چه په کور کښی پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته، او (حمید) هم یحیاو پرتو خبر وکښی دا سی تو د راغلی دی چه آسمان، او ځمکه نه پیژنی، او هیڅ ته ئی پام هم نشته.

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه، کردو همسا یګانو ور و ویل چه په پلا نی ورځ چه نه ته، او نه د کور په کور کښی وه (حمید) لیونی شوی و. آیا په رښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی له و، ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیار لسم ټوك

(حمید) رنځورشو، او په بستر کښی ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ګی ورکوله، او پار یېز انه به ګی ورته پخوله . مګر له ده سره به نژدی نه کښناسته ، او وروسته له کښېود و ددواء ، او پارېز انی څخه به سمدلاسه بیرته تلله ، او لیاره ددی چه نباید رنځور په کور کښی یوا ځی وی ، نو یوی ښځی ته ګی له همسایګانو ځنی دده د خدمت ، او باخبری لپاره بلنه وکړله ، او ښائی چه دد ی بلنی په نسبت به بل کوم مقصد هم ددی تر نظر لاندی و .

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغی ښځی څخه دوی په کور کښی سره یوا ځی نه وو . شپی او ورځی تیر یدلی اوورووروو (حمید) هم مخ په روغتیا کښېود ، او په عین همدی ورځو کښی چه (حمید) لږ څه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بیرته ورسیدو .

اوس نوکارونه لکه پخوا غوندی بیاجاری شول ، اوددوی ناستی او ولاړی هم هغه عادی صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځی له مخی بهرته درومی ، څوك نه پوهید ه چه د ی چیرته ځی ؟ او په څه کار باندی بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده وروره امتحان ورکولو سره مشغول د ی ، او ښا ئی چه همداسی به هم ود ، و به ګورو . ولی چه دا قضیه وروسته لدینه څرګند یږی ، اودشپی اودورځی په تیریدو سره به ګردشیان ښکاره اود ټو لو کارو له مخی ځنی به پرده لری شی .

ورو ورو دېنی مینی دبحران دوره پای ته ورسیده ، یعنی هغه لومبنی هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شواه .

هو ! اوردبلید و په شروع کښی لانورولوګو سره ګډ اوتیاردښکاری . په هره اندازه سره چه دهغه لوګی کمیږی ، اور مخ په لړ نالی زدی اوتودښتګی زیاتیږی . همدارازی دمینی لمبه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پرديني ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او کې او تياره ئې رياته وي . د شپې او د ورځې په تيريدلو سره دغه هيجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئې ډېر زياتيږي . او په دې وخت کښې خوار مين پخپل ژوندګې کښې د داسې يو سخت درد احساس کوي چه دا ئې د جيګړو په شان لړزوونکي او درد ښوونکي وي . غواړي چه چيغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه ځان کابل ختري او مخ په چول او بيابان کيږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په يوي بلې لمبې کښې ددې ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکروټو سوران ګار بليږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې وريتيږي . او نه غواړي چه يو ساعت داسوي او دا تکليف له دغه ځخه لري شي . او که وغواړي هم امکان ئې نشته چه ورځينې هغه لمبه او انګار ورک شي .

دې پتې مينې خپله دا دوره هم ټاټه رسوله او په دې دوره کښې هم (حميد) او هم (حبيبه) دواړه سره سرزيدل او يو له بل ځنې لرې په سره اسکر ښامدې ګريدل مګر غږ به ئې په يو ورته نه کوه .

دوه ورځې له مخې به (حميد) له کوره بهرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډير ناوخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تيرولي . او په بله شپه به ئې چه ورور پښتنه ورځني کوله چه هلکه بهرون شپه ولې کورته نوی راغلې ؟ چيرته وې ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته وويل چه د خيال او مکتبي ملګري به کور کښې په علمي خبرو او اثرو سره د مشغول وو . (حميد) به د دې اصولي ځواب په مقابل کښې هيڅ نه شو ويلی ولې چه دامتحان نژدې ورځ او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه يو بل سره ګڼي او په عمومي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او دامتحان مقدمات سره تړ اوي .

مګر دا به داخبره تحقيق طلبه وه چه آيا (حميد) پخپل دې ځواب کښې رښتونکی دی ؟ آيا هغه په رښتيا سره دعلمي خبرو لپاره د شپې بهر پاتې کيږي ؟ دا خبره به وروسته ښکاريږي .

هر کله چه دمین اری والی ، او دعاشق فراق ، دمینی لمبه زیاتوی ، او دعشق سکروټی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم دعشق درد اودمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره نژ کته ، او ډیر نژ بهٔنی له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتیده . مګر سره له دی دردا او سوی نسبت پخوانه په ظاهر کښی لژ آرامه ښکاریده .

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لا تراوسه پوری تیاره پرته ده ، نو ښائی چه دلته په هغه باندی لژخه رڼا واچوو . ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تراوسه پوری خدای زده چه څو ځلی به دتاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی ؟ .
آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه ! اودعشق په سکروټو باندی کړیده ! !

نو ډیر ښه ! (حبیبه) ولی دخپل دمین توب علامی نه ښکاروی ؟ . . .

تیره تیکی همدادی چه اوس ئی مونږ لژخه روښانه وو .

(حبیبه) ورو سره ادی ځکه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلوبه شوه ، او غوښتل ئی چه دخپلی مینی اودعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د هغه ی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکاره والو ځنی ستنه کیده ، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په هغه ی درد باندی آخته دی و بیهوده همداده چه دو مینی اقدام اومیلان دهغه له اوری شروع شی ، ترڅو چه دماعزت او احترام دهغه په زړه کښی زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری بی نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دی چه د دی د عشق دا اور په امیو ښی سوزیده ، مګر په دی فکر کښی ئی عملا تراوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی . همدا رازی (حبیبه) هم څو ځلی دمین توب نرتاثیر لاندی راغلی عزم اوتصمیم اونیت به ئی کاوه چه دخپل دزړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی مګر دلطافت غرور ، اودنزاکت شعور ، اوداوینی اودمعشوقیت دستوردی ته اجازه نه وه چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغردو کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئې له ډیری مینې سا ، ترستونی پوری هم رسیدلی وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر څخه لاس نه آخلی . ځان کندن به کوی ، مګر نه غواړی چه دد ی د لو ینی په تاداو کښی کوم درز واوینزی . پخپلو پښو د قبر لحد ته روانیږی ، مګر له خپلی خودپسندی څخه لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنګه سره ، ګرد جهان و پیری او ګرد دخلق خپل ځانته مسخر او تابعدار و ګرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښی پرته له غرور او تکبر او خود پسندی څخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او ځولکه به وی چه د ښځو د غروره د آسمان په مقابل کښی په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښی به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له دې چه د (حمید) د مینې په سکر وتو باندې تلیده، مګر په دې خبره باندې به ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم د دې د عشق په لمبو کښې کړیده، او هر ځلې به ئې چه لیده چه (حمید) خوار د دې د مینې په اور کښې سوزي، او د دې په عشق کښې بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده او خپل ځان به خورا اوې، او ډیر ښکلې ورته ښکاریده او قصد به ئې کاوه چه په خپلې استغناء، او بې پروائی کښې باید چه کلکه او ټینګه وي. ترڅو چه (حمید) د خپل د عشق، او د مینې اقرار یا اظهار، او عرض د دې د جمال، او ښائست په دربار کښې و نړي، او د ائې په خورا ناز او نیاز، او لوینې او تکبر، او غرور سره واوري.

نو آیا ولې (حمید) دا خپل عرض دې ته نه کاوه؟ ... د دې خبرې علت موږ خوا لدې ځنې خو ځلې لیکلې دی!.

په همدې صورت سره غوټې دوې میاشتې تیرې شوې مګر دا پټه مینه ښکاره نشوه.

هو! تر هغه پورې چه (حبیبه) د (حمید) له مینې ځنې خبره نه وه پېره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئې د ځان په لورې متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) د عشق په اور کښې سوزي، نو اوس ور ځنې لرې ګرزي، او غواړي چه د دې ورپسې وځغلي، او ورپسې وګرزي.

آیا په دې وسیله سره امکان لرې چه (حمید) په (حبیبه) پسې مله‌ی ووهي؟ آیا د دې زغر د کولی شي چه د خپل د زړه درد د (حبیبه) ته څرګند کړي؟ ... دا خبره به وروسته لدې ځنې ښکاره شي.

څورلسم ټوک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار لراو چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې چه ددهٔ د ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره به دې امتحان کښې تمامېده ، او هغه د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) پخپل زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږدې اوږدې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به څو ورځې وروسته ددهٔ ورور ، لکه چه تر اوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت ، په دې امتحان کښې به بیا هم اول لمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به لویه دواخانه یا روغتون ، او یا به هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق المعالجې څخه به دومره ګټه تر لاسه کوي چه زه به په لږ موده کښې له پواڅې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په پوره اصولي ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه د ستا د دې مهرباني او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذار یم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په داسې ساعت باندې بدله کړه ، او داسې باوفا او تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار ، او باوفاء او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه ماته دې هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او دومره مهرباني ، او لطف دې را باندې کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بې غمه یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسېدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو ننګې سعادت په فکر ، او چرت کښې و ، څو ځلې د سرا یو ، او د کوټو اېلو

لیاره ولاړ تر څو چه یوه بله مانی د (حمید) د شفاخانی لیاره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلی شهادتنامی څخه هلته کار وکړی.

همدا وجه پس له ډیری پلټنې څخه ئی دښار په مرکز کښی یوه اعلی، او ښائسته مانی په ډیرو پیسو باندی دخپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانی لیاره په کرا سره واخیسته، او د هغی ګرد ابتدائی مقدمات ئی د (حمید) په اتفاق سره برابر کړلو، او ټل په (حمید) سره ددی نوی شفاخانی درا تلونکی رونق، او رواج په نسبت خبری، او اتری کولی.

اوس نو ددی نوی شفاخانی ګرد اوازم، او ضروریات، او ذخائر سره ټول شوی دی، او فقط د همدی خبری انتظار باسی چه د (حمید) شهادتنامه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږی، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرګه کښی داخل کړی، او په علاج کولو، او دوا ورکولو باندی پیل وکړی.

دا یو ارمان د، او آرزو وه چه (مجید) خوار به ټل کوله. معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلی دی آرزو باندی کامیابیږی؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پیښیږی.

دسږ کال سالانه امتحانانو نتیجی نه یوازی د معارف دوزارت په مجله کښی بلکه په ګردو روزنامو کښی نشر، او خپری شولی، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت، او معرفی سره د عکسو دهغو چاپ شول. مګر (مجید) د اخبارو ددی برخی دلوستلو په باره کښی ځان ته تکلیف ورنکړو، ولی چه پوهیده چه ورور به ئی ټل اول لمبر وي او اوس که ډیر ناکام هم پاتی وی نو هرومرو به ئی دوهم، او دریم لمبر خو وړی وی.

په دی پوره څو کښی دا خبره د تعجب او د حیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی ټل خپه او پریشان ګرزی، او په کوراونه بهر چاسره اختلاط او خبری کوی، ټل د هغه له ستر ګو څخه اوښکی بهیږی، او ستر ګی ئی تنګی سری بریښی، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی، او د خپلی خونی په کنج کښی په یوه ژور فکر کښی همیشه پروت وی. که کومه ځلی له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبی رفیقانو سره هیڅ نه ګرزی چه نن او صبا به دی او هغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو ځنی حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته ورسیدلی و . نو اوس د (حمید) د خپګان علت څه شی و ؟ .. او دده دا یو ائحی توب او پریشانی څه سبب لری ؟ ...

داسوالونه پرتل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تردی چه دده په فکر کښی داخبره ټینګه شوله چه د (حمید) داوسنی خپګان علت به هم داوی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی ، دی عالی الاعلی یااول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او د خپلو نورو کسانو ملګرو ځنی شرمیږی چه ولی له هغوی څخه داځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر اوعالی الاعلی خوت ، د وهم یاپنځم لمبر وتلی دی .

له همدی جهته (مجید) دروز نامو کتلوته متوجه شو چه وګوری چه (حمید) څو م لمبر په امتحان کښی ختلی دی ؟ چه دوسره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی په کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه د هغوی د نشر ځنی څو ورځی وتلی وی) نه ورتله . نو ناچاره شوی د یو اخبار اداری ته لاړ او د هغه د کلکسیون شعبی ته ورننوتلی د اخبار و مجموعه ئی په خپل مخ کښی کیښوده او دامتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تردی چه خپل مقصود ئی پیاموند او به لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید ، تر دی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده د ورور نوم هیڅ په کښی نه برینبده .

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی په خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره د دوی د پلر و نو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمد لاسه په غرځنګ باندی پیل وکړاو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځکه او آسمان ورباندی ګرد وڅرخیدل ، اوړنا ورځ و رباندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه و کړی .

نو ایز شیبه ئی مدارو کړاو او بیائی فکر ټول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکړاه .

نومونه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته به ئی خوښا نیی مدار کړلو او چرت به ئی واهه نه چه لیکوونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومونو کښی څه تصرف یا غلطی کړی وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اسمی متعلد باندی و نه رسید . او داخبار په دی مخ کښی چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) ار نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم مینده کړو چه ووائی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یااشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحی اونوری شماری هم ولټولی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په ډول اونه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نوئی خپله کونه پخپل خولی کښی ترغاښو لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه ـ قصه او داڅه توقه شوه . »

دروزنامی له اداری څخه لکه پو ننه ئی سړی چه ځکه اوآسمان ورباندی حرخیدل اود تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړلو وروت ، او برابردطبی فاکولتی په اوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هغه هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل اوکرد طالبان او استاذان اومستخدمین رخصت وو . یوا ځی یو تن پیادء د نوکری والا په دول هلته په پیره باندی ولاړو .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبرو شواو د(حمید) د حال اواحوال پوښتنه ئی ورڅخه وکړاه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصوځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژندګلی هم نه دراوداه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجيد) د (حميد) نښې او علامې د ده وزيګاره کړې د قدا و قامت او کالبو او د تنګ صفتونې ورته وکوله ، نو پياده و خندل او وئې ويل چه : بس بس وې پېژندو ته هغه هلکې ښئې چه له پوې مباشتې راهيسې مکتب ته نه راځې ، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شوېدې .

د پياده دې لنډې ګنډې ، او ساده خبرې په (مجيد) باندې پوسخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوې ، او داسې ښکاريده چه په هغه باندې پوسخت تندر لويدلې وې (مجيد) له خپل واك ځنې وتلې سمدلاسه ئې په هغه پياده باندې پرغل وکواو ، او غو ښته ئې چه له ستونې څخه ئې نيولې ځاې په ځاې ئې خپه کړې ، او ساه ئې وباسې . مګر هغه خوار پياده (چه هيڅ ګناه ئې نه وه ، او فقط يوه هغه رښتيا خبره ئې کړې وه ، حتې په ئې له طالبانو ځنې او ريدله) زر په تيښته شوې ، او په کومه سوړه کښې ننوتلې ورځنې پټ شو .

دې کمبخت پياده پرته لدې څخه چه رښتيا ئې ويلې و بله ئې هيڅ يوه ګناه نه لرله ، او دا رښتيا خبره د (مجيد) په دماغ بده ولګيده ، او اوس غواړې چه د خپل د ګنا هګار ورور قصه لدې خوار پياده څخه اخستلې د دې متل مصداق ځان وګرزوې چه « زور ئې په خوا نه رسې نو کته به ئې وهې » .

که رښتيا وويل شې رښتيا ويل په ډير وځايو کښې انسا نانو ته نخسان پيښوې د حديث شريف مضمون دې چه :

(حق او رښتيا ويل خو راتر خه ، او او ريدل ئې په نادانانو باندې ډير سخت دې مګر پوهان ئې زغملې شي) .

نو لدې جهته مونږ ويلې شوچه دا پياده ګرم دې ، او بايده دې چه (مجيد) ئې له ستونې څخه ونيسې ، او په مخ مخ ئې ووهې چه ولې ئې له روغه وونکې دروغو ځنې مخ آړولې « جنګ آچو ونکې رښتيا » ئې ويلې دې ، او حال دا دې چه نه پواځې د شرق لوې مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدين شيخ « سعدي » بلکه ګردو پوهانو ويلې دې :

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له جنګه آچوونکی رښتیا ځنی، روغه وونکی او جوړه راوستونکی د زړه غم په ځینو ځایو کښې نه دی).

مګر په حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم و نه بالله شی.

ولی چه دی کوم وزیر یا رئیس یا دحضور مصاحب نه و چه داسی فلسفو باندی پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی و چه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه پوهیده، او دعوام الناس په دول به ئی تورتی او صافی خبری کولی، او بخیلی دی وینا سره ئی چه د (مجید) ډیرا صرار، او تفحص څخه ئی وروسته وکوله، بل ئی هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی څخه چه په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی. ولی چه هغه خوار د (حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشتی راهیسی ئی په مکتب کښی نه و لیدلی، او د هغه ملګری به وییل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) د دی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دی پیاده باندی ئی لاس برشی نو ګیډه به ئی وشلوی. ولی ډیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئی تری تم کړ او.

(مجید) وروسته له دی څخه چه پیاده ئی بیانه موندہ، په ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته وووت، ځکه او آسمان ور باندی له خیګانه ګرځیدل، او دنیا نه یوازی ور باندی تنګه بلکه تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښی ئی لږ څه ډیل، او معطلی وکوله، او چرت به ئی واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه د ده د مکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښی چه د ده، او زما په حق کښی د محاک تیږه یا د کیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

وروسته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده. او ګرهانده، او پر پښانه په کوڅو، او بازارو کښی یا ګلانو او لیو نیا نو غو ندی ګرځیده، او په دی فکر کښی به و چه

(حمید) پیدا، او بیا یې داسې پښتنې ورځنۍ کوله.

له دې ګرځېدو ځنې ګټې پرته له ستو مانۍ څخه بله کومه نتیجه یې لاس ورنه غله، او یه پای کښې ستړی ستو مانه کور ته ولاړ.

په کور کښې پوالحې (حبیبه) دمانیا م په پخلي بخته وه، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نه‌ښکار یده (مجید) د (حمید) د کور دلته لو څخه ور وسته‌یې له کومې معطلۍ، او د یل ځنې سمد لاسه له انګړه دده د یاد لتو او په قصد بېر ته زووت، او په زړه کښې ګې دا خبره ټینګه کړه چه شرو مرو باید زه (حمید) پیدا کړم، او دا خبره د ور سره سپینه کړم.

اوس نو ښاغلی چه مو نږ هم له (مجید) خوا د سره مرسته وکړو، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وي) ور ته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسولی شړلی چیرته تللی دی؟ او په کوم کار کښې بخت دی؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاري!...

(حمید) په‌هغه‌ ورځ صباتی ګړیځ له خپلې خونې څخه وتلی دی، او معلومه نه‌ده چیرته تللی دی؟ او څه کوي؟ او په کوم جرت کښې په کوم ... کښېنه وب تللی دی: ...

د (مجید) اوس لږ څه فکر په‌ځنې شوی دی، مګر خو ... ستړی، او ستومانه دی او دده ورو په کوځو او بازارو کښې پاینته کوي، او چپ له پخوا څخه چه‌چوب او حیرتی به‌تللو، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنې کوي، او دده په‌دوستانو، او رفیقانو پسې ګرځي که له هغوی ځنې دده د استو ګنې ځای ځانته معلوم کړي شي.

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کوله.

دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړ او هغوی له (حمید) دې خبرې وینا کړي وئې و یلو چه:

«موږ له پوی مباستنی راهیسې د (حمید) په پته نه یو، خبر نه یو چه چیرې دی؟

لکن ځنې ملګکان وائی چه هغه لالهانده اوکړ هانده او پریشانه، دی خوا او هغه خوا ګرزي او چا سره هیڅ خبرې او اتری هم نه کوي او داسې بربنې لکه چه چرس ئې څکولي وي یائې شراب خوړلي وي یائې په چا باندې زړه بایلودي وي یا....»

پوتن بل مکتبي طالب العلم وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

« مونږ له یوې میاشتې راهیسې پښتو ښوونځی (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږ کال هغه په کلنۍ امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی په دې امتحان کښې شریك شوی وی د هغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئې هم ښه و ، هر و مرو به د عالی الاعلی شهادتنامې په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مګر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی. نو که لیونی شوی هم نه وی ، مونږ او تاسو باید په هغه باندې د لیونی حکم وکړو . ولې چه دده دا حرکت هغه چاته پاتې کیږی چه غنم وکری ، او په میاشتو خدمت ئې وکړی ، او وئې ریبی او درمند ئې کړی او بیا په یو نیلی باندې اور ورته کړی .

﴿ پنځم ټوك ﴾

(حمید) داسې قصد او نیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه د داسې سختې بیښې ځنې (چه یو خوا د دنیا او د آخرت رسوائی او نقصان ، او له بلې خوا د عشق او محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نو دی معلومه چه دا بد فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښې اوېدلی دی ؟ .

یو خوا د دینه هغه کله داسې چې فکر و نه دده په زړه کښې نه راتله .

فقط همدا وخت کښې چه اتلو د وروڅو نو اشتباه دا بد فکر او حتی خیال دده په سر کښې ځای ونیو او . هره ګړی او هر ساعت دا ملعون او شوم تصور دده په زړه کښې ټینګیده او عزم او تصمیم ئې د خپل ځان د وژلو لپاره کلکیده . . .

هو ! ځینو بې تعلیم او بې تربیه ځلمیانو ته د ځان وژلو فکر ، او د انتحار کول کله و سره

ناځاپه پېښېږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویره وېرېږي په داسې بوشوه اقدام سره هم دهغوی دنیا او هم ګې عقبی خرابېږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ډکو کتابو او خرابو قصو، او چټې تلقیناتو، او فکر و وی.

چه دا تول سره ګډ شوي د ژوندون د خوښو لو غریزه (چه په هر یو ذي روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي. او وروسته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیتی او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیونتوب پیدا کېږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پر یوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان ته شو سپمولی. او زیات له دې څخه ګی توان نه و چه د عشق په لمبو کښې وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړېږي.

له بل اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه موږ خوځلی اشاره کړې ده، هم بري نشي موندلی. بلکه هغه بخپله به خوښو له چه د عاشقي تر دې حده پورې ورسېږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باندې او د دې خپل ځان د خپل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمېدلی ووینې.

بر سېره پر دې دا فکر ګی هم په دماغ کښې و او یدو چه دی به امتحان کښې هم شامل شو ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی او ډیر ممکن دی چه له دی لوری هم دخپل وروړ په مخ کښی ګرم او مسئول وګرزی.

داګرد فکر ونه او مشکلات دده په مخ کښی ودریدل او په سر د هغه دی فکر زیات تکلیف ورته پیښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښی شه مله شوی نه یم او د هغې معشوقی په مخ کښی به زما مشر وروړ مانه زیاړی او کنځلی کوی او تندی او ترو شی به راته وائی.

دی به خپل وروړته څه ځواب ووائی؟....

دی وروسته له دی څخه چه په امتحان کښی ناکام پاتی دی. او ډیر اوی داکثر په ځای کښی خوشی یو سوداړ پاتی دی څرنګه به په مخی (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی؟...

دی همغسی چه دعاشقی په درس کښی ناکام او نیم ګړی پاتی دی د طبی امتحان څخه هم بی برخی شویدی، دانبه ده چه ومری، او وروسته لدینه ژوندون ونکړی!...

دارازی فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکوله د(حمید) په ماغزو کښی ئی ځای نیولی و او دده زړه به ئی پخساوه او له ژوندون څخه ئی موړ او زړه ئی ور څخنی تورکړی و، او تینګ قصد ئی کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړ کړا ندی... مګر نه پوهیده چه په کومه وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی؟.

داخبره د تأمل کولو او سنجولو وړ وه، نو ځکه هغه ددی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښی فکر کولو.

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دامشکل هم (حمید) ته حل شو. ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښی راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو، او په عین زمان کښی ئی په طبابت او ډاکټری کښی هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود، چه هرڅوك ووژلی شی او دا سی زهریات په فکر کښی ور غلل، چه دهغو دیوی بخر کی له خوړلو، یا دیوه څاڅکی له څکلو څخه، ژر پټ سړی مړی.

دا ته ئی چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره تینګ او وسیلی او صورت ئی هم دده په فکر کښی ځای ونیولو، نوزر ئی خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئی په یودر دنا که صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو.

وروسته دلیکلو ددی داستان ښځه سمد لاسه دیو دوا فروشی دکان ته تللی دیـوی ساختګی نسخی په وسیله سره ئی وروسته له ورکولو دښویسو لخنی یو خطرناك زهرو پیرودل او تباره مانباڼه دیر بد وضعیت او بداحوال (چه هرڅوك دهغه له لیدلو لخنی ددی په ددی بد مقصد او بیت باندی له ورا ښځه پوهیده) انګیر کښی ننو تلو .

(حبیبه) چه ازښه دخپل میړه له وضعیته پوه شوی وه چه (حمید) اتوی او ورته په ښه ردی نوله ډیر دوخته رائیسی پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسی پخسد ه اداوښکی ئی له ستر ګوڅنی توئیدی اوددی په انتظار کښی ډیره غمجنه ناسته وه .

ځمدا چه د(حبیبه) نظر د(حمید) په قد او قامت باندی واوښیده دسمه وربانډی ریاووړائی په خندا مداوشوه مګر سمد لاسه دا خوشحالی ئی بایه خپګان باندی بدله شوه

ځکه چه ددی دمحبوب او مین (حمید) رنګ ډیر شپه زیړ او تی یوه یبکاره شو او ژنی لیاسه چه (حمید) ددیر وقت او دحیګان او لاسه نسګی زنګک اری او الکل په عوض او پخو د ښی ددی ... نظر کښی داسی ... لکه چه سا ئی خپلی وی یا دعزی دوړی ور باندی توئی شوی وی .

پوهه لکه چه دعاشق او دمعشوق په منځ کښی داسی یو قوی او کلکه رابطه تل موجوده وی چه یو دبل په درد او خوږ وباندی له ورا پوهیږی او یو دبل په غم او اندیښنه کښی هرو مرو شریك وی (حبیبه) هم له خو ورلحو لخنی په ددی خوا (حمید) غونډی غمجنه وه او مخصوصا بیانی له حباړائیسی ... خوړینه او خورا غمګینه ناسته وه او له ماز پښین لخنی رائیسی بالکل ځکه او آسمان وربانډی ګرځیدل او ګوری او ساعت د(حمید) ښائسته ښکلی مخ، او نا وګوری بیر تو نه، او صفا چیه زیړه او نتی غتی توری سترګی، او نکی توری غوړی ځنی، او سم قد او خوږی خبری، او همدا سب حرکات، او عالی صفات، او ښه اخلاق، او زیات شرم او حیا، او ډیره ښکه مسلمانی او پرهیزګاری او داد او صف ددی په خرابه رڼګی کښی ګرځیدل، او دستر ګو ریوا او په قدر بدم د (حمید) څیړه ددی سترګو څخه نه وتله، او اوس د(حمید) ددی خراب او ابتر و صحت دلید او ځچه بالکل ځکه پکه پاتی او حته حیرانه شوی پریشانی او سودا ئی له ځده زیاته شوه او د (حمید) ګرد وز حرکاتو او سکناتو ته چه داو ماو په شانی بهئی کول څورا زیاته دقیقه لحوره او دستر ګی د بورب په اندازه بهئی هم هغه له خپلو سترګو لخنی نه غورزاوه .

داول ماسخښن وخت دی، او (حمید) په خپلی خونه کښی د څراغ په مخ کښی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پوژور چرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکې ځنې بهرچه دده تر خوا پرانیتلې وه په تیاره کښې دده په پېړه باندې ولاړه وه لکه چه د (حمید) له وضعیته پوه شوې وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لری ، او ښائی چه زه ځان پری خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلې صراحی ځنې چه دده په میز باندې ایښې وه په گیلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دو ر په لو ری ځیر شو چه څو ك خوبه ده ته نه گوری .

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅوك ده ته نه گوری ، او د هیچا ده ته پام نه دی . نو یوه پوډری سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو ، او ژر ئې په گیلا س کښې تش کړ او . بیائې خپله کتابچه له جیبه وویستله ، او څو توری کرښې ئې ورباندې و لیکلې ، او هغه ئې پرانیتلی دځراغ ترخوائې په میز باندې کیښودله بیائې نور کاغذ و نه هم له خپل جیبه و ویستلو ځینې ئې بیرته په جیب ، او ځینې ئې څیری کړل . بیائې له ناامیدی ځنې د که پوه کتنه خپلو کتابو ، ا و ا سبابو ، او خو نی ته وکوله ، او بیائې د ریشه له ...

له خپل ځان سره وویل چه راشه له ورایو آخری دیدن له (حبیبه) ...

او او بو سره وکړه ورور خومې په کو ر کښې نشته چه د هغه لا سو نه مې هم مچې کړ ی و ی نو وروسته له هغه څخه دا دمرگی کنډول په سر نسکور کړه ، او ځان له د ی ډك دو سوسی جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امید ی ، او مأیوسی په وضعیت له خپله کوره بهر ووت ، او غوښته ئې چه اول له آسمان ، او سپو ږ مۍ ، او ستو ر یو ، او د باغچې له گلا نو ، او د حو ض له او بو سره خدای پاماني ، او ود ا ع وکوی ، او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبیبه) و ینې وروسته له هغه به دز هر و پیا له په سر آ ړ وی .

(حمید) د انگړ په باغچه کښې د حو ض تر خوا ولاړ سپو ږمۍ ، او ستوریوته ئې په یو عجیب حسرت ، او نا امید ی سر ه کتل ، او د دنیا نری وږ مې به ئې پخپلو سږو کښکو لې او دژوندون خوږند ، ا ، مزی ته به ئې فکر کاوه ، او دمرگ سخت ساعت ، او تکلیف ځنې ویر یده .

کله به ئې ویل چه څه له دی فکر څخه تیر شه ! ! او دژوندون نعمت غنیمت وبو له ! . . . بیا به ئې چه د عشق تکلیف ، او ر سو ائی ته کتل ، او د امتحان نا کامی ، او ملا متی به ئې چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره ئې پر ده شی بل ئې هیڅ یوه چاره نه تر ستر گو کید له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورې ترڅو، او تند بذب کښې (حمید) بیا گسته شو د فیقې ډوب تللی و، او هیڅ
ئې ونه لیده چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو گردو حرکاتو ځنې چه په کور کښې ئې
کول خبره شوې وه، او په مجرد د بهر و تلو دده څخه له کوره هغه سمدلاسه په کور کښې
ننو تلی، او «د (حمید) د انتحار علت» ئې او ستلی، او د زهر کنډول ئې لیدلی
او هغه ئې په سر آړولی دی!!! ...
نا څاپه ئې د (حبیبه) کړیکه تر غوږه شوه چه وائی:

... زه د چا ر شم حمیده! زه هم د ستا سو په درد کښې آخته یم. دادی چه د ستاسو
د ډاکټری دا اوله نسخه زه ډومبی استعمالوم. هله زر شه راشه زما د ستر. گو تور
داکتره، چه د ستاسو دیاك عشق دا مریضه د ستاسو د نسخې په استعمال او کښې څه غلطی و نکړی!!! ...

په دې د داوړ،دو ددی غږ (حمید) و پوهیدلو چه (حبیبه) دده خونې ته ننو تلی ده
... ده، او اوس ده باندی مسخرگی کوی او خاندی ...
... ې حونې په اوری رهی شو.

په مجرد د ننوتلو په کور کښې له یوی هولناکه منظری سره مخامخ شو.
یعنې و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری، او لکه مار غوندې دی خوا، او هغه خوا
تاویږی، او ږغږی، او نژدی ده چه ساه ئې ووزی.
(حمید) په ډېره چالاکی سره د خپل د محبوبې (حبیبه) سر له ځمکې څخه پورته کړی په
غېږ کښې ئې ونیولو، او په نارو، او سورو باندی سر شو، او چیغې به ئې وهلې. مگر (حبیبه)
باندی تیره شوی وه، او کار له کاره وتلی و ...
(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتی شوی زهر چه کنډول
پری کښې پاتی و، په سر باندی آړولی تر آخر یئې څاښکی پوری ئې وڅښکلو
او د (حبیبه) تر څنگه د زهر و له تاثیره و څرخید.
په عین همدی وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددی په کوگل کښې خرهار لری، او (حمید)
لکه مار غوندی پخپل ځان باندی تاؤنه خوری فشهار کوی، بدبخت (مجید) هم ستړی ستو انه
کور ته ورننووت، او د خورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کور څخه ئې واوریدو
گر گیلی همغې خوا ته رهی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اونښتچه هر سړی به دهغې له لیدو څخه خوراز یاته تراخوړ اوډیر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کېدو!

یعنې بېمخې او ګلالې ښځه ئې (حبیبه) پوخوا کږه وږه پرته او ژبه ئې له کاره اویدلې!! او دمرګي وروستنۍ سلګی وهې!!.. اومړې!!!... اوښاګانه اوښکلې ورورګي (حمید) په بله خوا په سر باندې چرلیزي او ځان کندن لري!. اولاس اوپښې آچوي!!.. او سترګې ئې تکې سپینې اوښتې دي!!!...

هر څو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بی اختیاره چیغې وکولې او بې واکه نارې او سورې ئې وهلې اوحبیبه!. حبیبه!!.. حبیبه!!!..ئې ویلې او واړ خطاوار خطائې خوځوله.او لهځایه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله!!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې او بل عالم ته رسیدلې وه!!!...

بیائې په چیغو باندې پیل کړې له ژړا څخه پوري راوري ډك ستوني سره حمید!. حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت او تکلیف سره دده په اوري سترګې آړولې، په نیولي اوغوړ، غږ سره ئې «بلې!» وویل:

(مجید) زرتررره په هغه باندې ځان نسکور کړې له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوښکې توي کړې. دهغه په مخ باندې ئې توئي کړې وئې پوښتیدلو:

«زما د زړه سره! تا سو باندې څه توقه شوي ده؟ ... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ ګورم؟...»

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بېهوشي په حالت کښې لاس او پښې وهلې خپلې سترګې ئې پرانیستلې څو ځلې ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیستلې ایښې وه، اشاره وکوله او وروسته له دې ځنې ئې په خورا زحمت او ډیر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قواوې ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داد ه دځان ساتنې او د و ظیفې اودمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګې وهلو باندې پیل کړې!.. له سترګو څخنې ئې اوښکې بهولې!!.. لاس او پښې ئې آچولې، و چ کلك واوید!!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی او لږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ورتوئې شول..

※ ۸٤ ※

※ خاتمه ※

دکیمې پیړۍ ورځپاڼو کښې دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه په یرون شپه ښار په جنوبي برخه په فلاني کوڅې او سرای کښې د دوه تنو (حبیبه) او (مجید) نامی په سلسله سره انتحار کړیدی نن په دغوی جنازه دپولیس د ماموریت او دطبی دا کټر له ... خه وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی دانتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... دردا که صورت سره لیکلی شوی دپولیسانو په لاس اوید لی دی چه سر له صبا به دپولیسانو په مجلا کښې دیا ورقې په ډول چاپیږی .

څو ورځې وروسته اندی څخه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوله :

« په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ دوه انتحارونه پیښ شوی و او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب دپولیسانو په مجله کښې هره ورځ چاپیږی یو بل سړی هم استو ګنه لری له څه اوس هغه لیونی شوی دی او نن دبلدیې له خوا دار المجانین ته ورو سپارل شو »

※

※ ※

څو شپی وروسته په چه څوك دار المجانین ته ورتلل، نو هلته به ئې خوار (مجید) لیدو چه په ډیر خفا او دلګیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئې تر ځنې لاندی نیولی تب تب هره خوا ګوری .

په ظاهر کښې غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو نوب نښه د هغه په وجود کښې نه لیدله کیده . فقط کله کله به ئې دا کترانو ته ویل :

« زما ور ورهم پولوی دا کتر دی او په فلانی کوڅه کښې ئې شفاخانه ده چه زه ئې په میاشتی دوه زره روپۍ کراور کوم »

له دې څخه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت څخنی نه اوریدلی کیدی او دنورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره بریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع دباندینی مطبوعاتو څخنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتې د جدی (۲۱) شپه « کشککی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتې (۲۱) شپه کشککی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library